

Lialona

**Samo on je lahko postal
naš Odrešenik, str. 8**

Katere resnice izvemo o telesu
na podlagi vstajenja?, str. 14

Kako se osvoboditi bremen
spolne zlorabe?, str. 22

Poznajte svojega sovražnika:
Kako se upreti štirim Satanovim
strategijam?, str. 30

Delavci postavljajo znak na gradbišču templja v Bernu v Švici. Tempelj je septembra 1955 posvetil predsednik David O. McKay. To je bil prvi tempelj, ki je bil zgrajen izven Severne Amerike, in prvi, v katerem je bilo uredbe moč izvajati tudi v drugih jezikih, ne le v angleščini.

Fotografija, uporabljena z dovoljenjem cerkvene zgodovinske knjižnice.

SPOROČILA

- 4** **Sporočilo Prvega predsedstva:**
Pravični bo živel iz vere
predsednik Dieter F. Uchtdorf
- 7** **Sporočilo obiskujočega poučevanja:**
Duhovniška zaobljuba in zaveza

NA NASLOVNICI
William-Adolphe Bouguereau:
Tri Marije pri grobu

SLIKE V ČLANKIH

- 8** **Odrešenikova odkupna daritev – temelj pravega krščanstva**
starešina Robert D. Hales
Ker živi, bomo vsi spet živeli.
- 14** **Vstajenje Jezusa Kristusa in resnica o telesu**
David A. Edwards
Vstajenje Jezusa Kristusa nas uči bistvene resnice o večni in sveti naravi telesa.
- 22** **Most do upanja in ozdravitve**
Nanon Talley
Kako vi ali kdo od vaših ljubljениh lahko najde mir, upanje in ozdravitev po nečem tako hudem in travmatičnem, kot je spolna zloraba?
- 28** **Star družinski album: moč družinskih zgodb**
Amneris Puscasu
Zgodbe in življenja mojih prednikov me še naprej krepijo.

- 30** **Vojna se nadaljuje**
starešina Larry R. Lawrence
Starešina Lawrence govori o štirih Satanovih strategijah in kako se jim zoperstaviti.

ODDELKI

- 20** **Glasba: Pridite k njemu**
Steven K. Jones in Michael F. Moody
- 38** **Portreti vere: Skaidrite Bokuma**
- 40** **Glas svetih iz poslednjih dni**
- 80** **Dokler se spet ne snidemo: Božja moč**
starešina Bruce R. McConkie

44 Razumevanje patriarhalnega blagoslova

Allie Arnell in Margaret Willden
Patriarhalni blagoslovi so kakor osebne avtokarte. Sledi nekaj nasvetov za ravnanje z vašo.

48 Priprave za novo potovanje

Karina Martins Pereira Correia iz Lime
Težili so me dvomi in strahovi, kako si bom ustvarila lastno družino. Kako naj najdem mir?

Poišči
Liahono, skrito
v tej izdaji.
Namig: Ali
se sveti?

50

50 Kako naj preučujem v mislih in v srcu?

Kakšen je Gospodov način, da najdem odgovore na svoja vprašanja in bolje razumem svete spise?

52 Preučevanje svetih spisov ponotranjite

Spoznajte, kako vam evangelijsko preučevanje lahko kar najbolj koristi.

56 Odgovori cerkvenih voditeljev: Kako najti resnični mir

starešina Quentin L. Cook

57 Pozabljene knjige, spomin na pričevanje

Abegail D. Ferrer

Dan, ko so me prosili, naj spregovorim o Cerkvi, je bil tisti dan, ko sem pozabila svoje gradivo o Cerkvi. Ali bodo moje preproste besede dovolj?

58 Videli so ga

Preberite naslednja pričevanja o ustalem Odrešeniku in spoznajte, kako ste tudi sami lahko priča o vstajenju.

62 Naš prostor

63 Plakat: Le naprej, krščanski vojaki

64 Vprašanja in odgovori

Kako naj vem, da Bog posluša moje molitve?

66 Andrei in grda beseda

Julie C. Donaldson

Ena grda besedica ne bo dosti škodovala, kajne?

68 Apostolovi odgovori: Kako naj svoji družini pomagam, da bo srečna?

starešina David A. Bednar

69 Vsak dan se pripravljajte na tempelj

Joy D. Jones

Preberite, kako si je sestra Jones zastavila pomemben cilj.

70 Star žari

Jane McBride

Star je bila živčna, ker bo šla prvič v Osnovno. Ali bo lahko našla prijatelje?

72 Bodite luč!

Elizabeth Pinborough

Osem naj bo dobra prijateljica.

73 Številke o cerkveni zgodovini: Razglašanje evangelija

74 Premišljevanje o Jezusu

Lindsay Tanner

Mia izve, kaj je zakrament.

76 Zgodbe o Jezusu: Jezus nam je dal zakrament

Kim Webb Reid

79 Velikonočne lilije

APRIL 2017, 18. IZDAJA, 1. ŠT.
LIAHONA 14444 177

Mednarodna revija Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz
poslednjih dni

Prvo predsedstvo: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf

Zbor dvanajstih apostolov: Russell M. Nelson, Dallin H.
Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales,
Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd
Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E.
Stevenson, Dale G. Renlund

Urednik: Joseph W. Sitati

Pomočnik urednika: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie
Svetovalci: Brian K. Ashton, Jean B. Bingham, LeGrand R.
Curtis ml., Christoffel Golden, Douglas D. Holmes, Erich W.
Kopischke, Larry R. Lawrence, Carole M. Stephens

Upravni direktor: Peter F. Evans

Direktor cerkvenih revij: Allan R. Loyborg

Poslovni vodja: Garff Cannon

Administrativni vodja: Adam C. Olson

Pomočnik urednika: Ryan Carr

Pomočnica za stike z javnostmi: Cremilda Aramál
Uredniški odbor: Bethany Bartholomew, Brittany Beattie,
David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori
Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Charlotte Larcabal,
Michael R. Morris, Sally Johnson Odekir, Joshua J. Perkey, Jan
Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu, Marissa
Widdison

Glavni direktor umetnostnega oddelka: J. Scott Knudsen

Direktor umetnostnega oddelka: Tadd R. Peterson

Oblikovanje: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball
Bott, Thomas Child, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan
Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare,
K. Nicole Walkenhorst

Koordinatorica intelektualne lastnine:

Collette Nebeker Aune

Vodja produkcije: Jane Ann Peters

Produkcija: Glen Adair, Connie Bowthorpe Bridge, Julie
Burdett, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty,
Derek Richardson

Predtisk: Joshua Dennis, Ammon Harris

Vodja tiska: Steven T. Lewis

Vodja distribucije: Troy K. Vellinga

Prevodi in pregledi: Mojca Železnikar, Nika Klobčič,
Maja Klobčič

Distribucija:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Nemčija

Podatki o naročniku:

Če bi želeli postati naročnik ali spremeniti svoj naslov, vas
prosimo, da stopite v stik z naročniško službo:
Brezplačna telefonska številka: 00800 2950 2950
Telefon: +49 (0) 6172 4928 33/34
E-naslov: orderseu@ldschurch.org
Spletna stran: store.lds.org

Rokopise in vprašanja pošljite na naslov:

Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street,
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; ali po elektronski pošti:
liahona@ldschurch.org.

Liahona (izraz v Mormonovi knjigi pomeni »kompas« oziroma
»usmerjevalec«) izhaja v albanščini, angleščini, armenščini,
v jeziku bislama, v bolgarščini, cebuanščini, češčini,
danščini, estonsščini, fidžijsčini, finščini, francoščini, grščini,
hrvaščini, islandščini, indonezijsčini, italijanščini, japonsčini,
kiribatščini, kitajščini (poenostavljena), kmerščini, korejščini,
latvijsčini, litvanščini, madžarščini, malgaščini, maršalščini,
mongolščini, nemščini, nizozemščini, norveščini, poljščini,
portugalščini, romunščini, ruščini, samoanščini, slovensčini,
svahilščini, španščini, švedščini, tagalogščini, tahitijsčini,
tajščini, v tonganščini, ukrajinsčini, urdujščini in vietnamsčini.
(Pogostnost je odvisna od jezika.)

© 2017 Intellectual Reserve, Inc. Vse pravice pridržane.
Natisnjeno v Ameriki.

Podatki o avtorskih pravicah: Posamezniki lahko gradivo iz
Liahone razmnožujejo za lastno, nekomercialno uporabo
(vključno za cerkvene poklice), razen če ni navedeno drugače.
To pravico se lahko kadar koli razveljavi. Vizualnega gradiva
se ne sme razmnoževati, če avtorsko dovoljenje umetnine
tega ne dopušča. Vprašanja v zvezi z avtorskimi pravicami
pošljite na naslov Intellectual Property Office, 50 E. North
Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA ali na
e-naslov: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2017 Vol. 18 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480)
Slovenian (ISSN 1532-348X) is published once a year (April)
by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East
North Temple, Salt Lake City, UT 84150, USA subscription
price is \$1.00 per year; Canada, \$1.20 plus applicable taxes.
Sixty days' notice required for change of address. Include
address label from a recent issue; old and new address must
be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt
Lake Distribution Center at address below. Subscription help
line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,
American Express) may be taken by phone. (Canada Poste
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

Send address changes to Salt Lake Distribution Center,
Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT
84126-0368.

Zamisli za družinski večer

Ta izdaja vsebuje članke in dejavnosti, ki jih lahko uporabite na družinskem večeru.
Sledita dva primera.

»Videli so ga«, str. 58: Kaj pomeni biti
Kristusova priča? Potem ko boste članek
prebrali v družinskem krogu, se lahko
pogovarjate o načinih, kako ste lahko
Kristusova priča celo, čeprav ga fizično niste
videli. Lahko bi se spomnili zamisli, kako
bi se bolj zblížali z Odrešenikom, da bi na
primer poiskali priložnosti, da bi služili be-
guncem v vaši skupnosti, se med preučeva-
njem svetih spisov poučili o Odrešenikovem
življenju, nekemu paru varovali otroke, da
bi šla lahko v tempelj, ali pomagali prijatelju
v stiski. Lahko tudi gledate video, ki ga naj-
dete na mormon.org/easter, in premišlju-
jete o pomembnosti Kristusa in njegovega
vstajenja v naših življenjih.

»Vsak dan se pripravljajte na tempelj«,
str. 69: Sestra Joy D. Jones nas opominja
na pomembnost tega, da tempelj v naših
življenjih postane prioriteta in da razisku-
jemo družinsko zgodovino, kar nam je
v pomoč pri pripravah, da gremo vanj.
Lahko bi premislili, da bi za družinski večer
imeli »večer družinske zgodovine in temp-
lja«. Lahko bi se naučili, kako se popisuje
imena, in iskali družinske dokumente ali
se pogovarjali o pomembnosti tempeljskih
uredb in si ogledali slike templjev po svetu.
Če živite v bližini templja, greste lahko tja
in se pogovarjate o tem, kako nas templji
lahko zblížajo z nebeškim Očetom in nam
pomagajo občutiti njegovo ljubezen.

VEČ NA SPLETU

Liahona in drugo cerkveno gradivo je na voljo v številnih jezikih na languages.lds.org.
Obiščite [facebook.com/liahona.magazine](https://www.facebook.com/liahona.magazine) (na voljo v angleščini, portugalski in špan-
ščini), kjer boste našli navdihujoča sporočila, zamisli za družinske večere in gradivo, ki ga
lahko uporabljate s prijatelji in v družinskem krogu.

TÉME TE IZDAJE

Številke pomenijo prvo stran članka.

cerkvena zgodovina, 73
družina, 28, 42, 48, 68
družinska zgodovina, 28
duhovna moč, 4, 30, 63, 80
duhovništvo, 7, 80
Jezus Kristus, 8, 14, 30,
56, 58, 74, 76, 79
mir, 48, 56, 62, 66
molitev, 41, 62, 64
odkupna daritev, 8, 22,
74, 76
patriarhalni blagoslov, 44

pogum, 40, 57, 63
**preučevanje svetih
spisov**, 43, 52, 57
pričevanje, 38, 50, 57, 58
prijateljstvo, 70, 72
skušnjava, 30, 63
jezik, 40, 66
služenje, 4, 42, 68
spolna zloraba, 22
Sveti Duh, 50
telo, 14
tempeljsko čaščenje, 69

upanje, 22, 48
večno življenje, 8, 14
velika noč, 14, 58, 76, 79
vera, 4, 38, 41, 48, 80
vojna v nebesih, 30
vstajenje, 8, 14, 58, 76, 79
vzor, 72
zakrament, 74, 76
zaveze, 7
zdravljenje, 22
znanje, 50, 52

predsednik
Dieter F. Uchtdorf

drugi svetovalec
v Prvem predsedstvu

PRAVIČNI BODO ŽIVELI IZ VERE

Rabin in izdelovalec mila

Stara židovska pripoved govori o izdelovalcu mila, ki ni verjel v Boga. Ko se je nekega dne sprehajal z rabinom, je dejal: »Nečesa ne razumem. Vero imamo že tisoče let. A kamor se ozreš, je zlo, podkupljivost, nepoštenje, nepravičnost, bolečina, lakota in nasilje. Videti je, da vera sveta ni prav nič izboljšala. Zatorej sprašujem, čemu sploh koristi?«

Rabin nekaj časa ni odgovoril, temveč je z izdelovalcem mila hodil naprej. Naposled sta prišla do igrišča, kjer so se otroci, vsi prašni, igrali v umazaniji.

»Nečesa ne razumem,« je dejal rabin. »Poglej tiste otroke. Milo imamo že tisoče let in vendar so tisti otroci umazani. Čemu milo sploh koristi?«

Izdelovalec mila je odgovoril: »Ampak rabin, ni pošteno kriviti mila, ker so ti otroci umazani. Milo je treba najprej uporabiti, preden lahko doseže svoj namen.«

Rabin se je nasmehnil in rekel: »Točno tako.«

Kako naj živimo?

Ko je apostol Pavel navajal nekega starozaveznega preroka, je povzel, kaj pomeni biti vernik, ko je zapisal: »Pravični bo živel iz vere.« (Rim 1:17)

V tej preprosti izjavi nemara razumemo razliko med vero, ki je šibka in neučinkovita, in tisto, ki ima moč spremeniti življenje.

A če hočemo razumeti, kaj pomeni živeti iz vere, moramo razumeti, kaj vera je.

Vera je več kot verovanje. To je popolno zaupanje v Boga, ki ga spremljajo dejanja.

To je več kot želja.

To je več kot udobno sedenje, ko prikivavamo in pravimo, da soglašamo. Ko rečemo, da bodo »pravični živeli iz vere«, s tem mislimo, da nas vodi in usmerja naša vera. *Delujemo* tako, kakor je v skladu z našo vero – ne iz občutka nepremišljene poslušnosti, temveč iz zaupanja in iskrene ljubezni do našega Boga in neprecenljive modrosti, ki jo je razodel svojim otrokom.

Vero morajo spremljati dejanja; sicer nima življenja (gl. Jak 2:17). To sploh ni vera. Nima moči, da bi spremenila enega samega posameznika, kaj šele svet.

Verni moški in ženske zaupajo v svojega usmiljenega nebeškega Očeta – celo v negotovih časih, celo v času dvoma in nadlog, ko morda ne vidijo popolnoma ali ne razumejo jasno.

Verni moški in ženske iskreno hodijo po poti učencev in si prizadevajo slediti vzoru svojega ljubega Odrešenika Jezusa Kristusa. Vera nas spodbuja in resnično navdihuje, da se v srcih obračamo k nebu in bližnjim dejavno pomagamo, jih dvigujemo in blagoslovljamo.

Vera brez dejanj je kakor milo, ki ostaja v škatlici. Morda ima čudežni potencial, a dejansko ima moč le malo spremeniti, dokler ne izpolni svojega nameravanega namena. Obnovljeni evangelij Jezusa Kristusa je evangelij delovanja. Cerkev Jezusa Kristusa poučuje pravo vero kot sporočilo upanja, vere in dobrotljivosti, vključno z nudenjem pomoči bližnjim na duhovne in posvetne načine.

Pred nekaj meseci sva bila z ženo Harriet z nekaj najinimi otroki na družinskem izletu v sredozemskem

Predsednik Uchtdorf in njegova hčerka Antje med obiskom beguncev v taborišču blizu Aten v Grčiji.

področju. Obiskali smo nekaj begunskih taborišč in se srečali z družinami iz držav, ki jih je razdejala vojna. Ti ljudje niso bili naše veroizpovedi, bili pa so naši bratje in sestre in so nujno potrebovali pomoč. V srcu smo bili globoko ganjeni, ko smo iz prve roke izkusili, kako dejavna vera naših članov Cerkev prinaša pomoč, olajšanje in upanje bližnjim v stiski ne glede na njihovo vero, narodnost ali izobrazbo.

Vera, vprežena v stalno delovanje, srce navdaja s prijaznostjo, um z modrostjo in razumevanjem, dušo pa z mirom in ljubeznijo.

Vera lahko blagoslavlja in pravično vpliva tako na tiste okrog nas kakor na nas.

Naša vera svet lahko navda z dobroto in mirom.

Naša vera sovraštvo lahko spremeni v ljubezen in sovražnike v prijatelje.

Pravični torej živijo tako, da

delujejo v veri; živijo tako, da zaupajo v Boga in hodijo po njegovi poti.

In to je tiste vrste vera, ki lahko spremeni posameznike, družine, narode in svet. ■

NAUK SPOROČILA

Predsednik Uchtdorf pojasni, da je vera več kot le izraz verovanja. Prava vera v nebeškega Očeta in Jezusa Kristusa narekuje dejanja, življenje po veri pa ima moč spremeniti življenja in domove. Tistim, ki jih učite, lahko predlagate, naj spregovorijo o trenutkih, ko so videli blagoslove in moč življenja po veri – bodisi o lastnih primerih ali iz opazovanja drugih. Spodbudite jih, naj molijo za vodstvo, da bodo vedeli, kako naj bolje živijo po evangeliju.

Služenje drugim v veri

Predsednik Uchtdorf nam pravi, da *morajo* našo vero v Boga »spremljati dejanja«. Če je naša vera »vprežena v stalno delovanje«, pojasni, to »dušo ... navdaja z mirom in ljubeznijo«. Z obljubo tega blagoslova *lahko* veliko spremenimo, to pa lahko vidimo v svojem življenju, če si vzamemo čas in služimo v veri. Vsako jutro bi lahko molili, zato da bi Gospoda prosili za pomoč pri služenju drugim. Na primer, prosite ga, naj vam pokaže, ko vaš brat ali sestra potrebuje pomoč pri nekem opravilu ali ko prijatelj potrebuje pohvalo. Potem ko prejmete navdih, v skladu z njim delujte! Če vam bodo te molitve in to služenje prešlo v navado, potem bo vaše zvesto, stalno delovanje blagoslovilo vaše življenje in življenja drugih. Predsednik Uchtdorf obljublja, da lahko »spremenite posameznike, družine, narode in svet«.

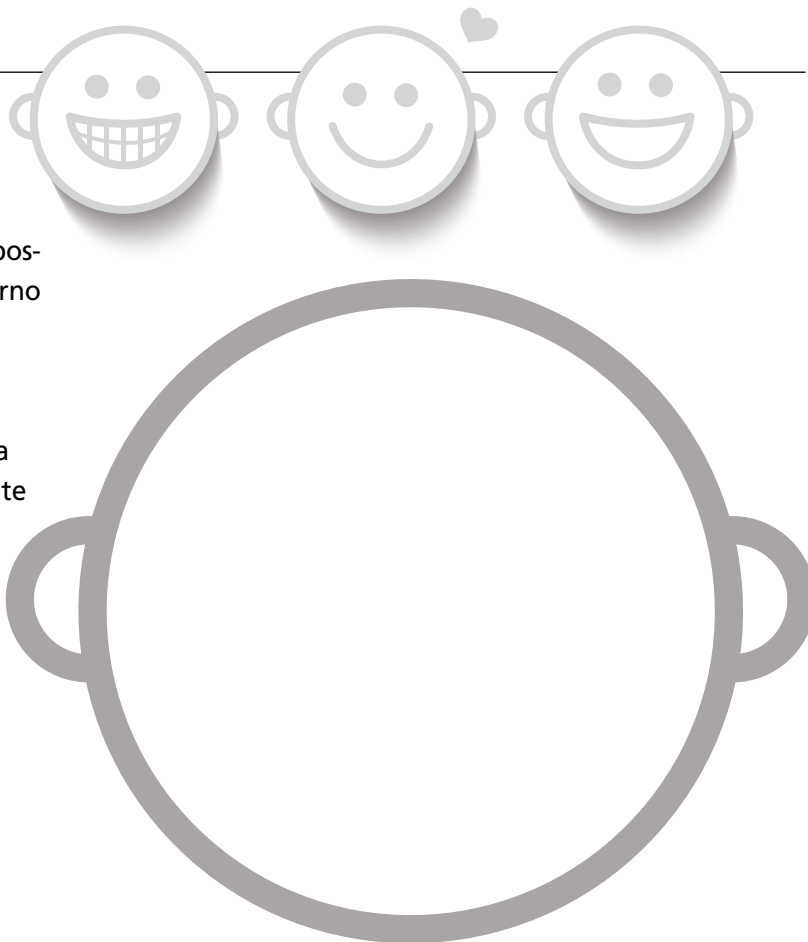
OTROCI

Zaupanje

To dejavnost preizkusite s prijatelji. Morali boste zaupati njihovim navodilom in jim pozorno slediti.

V roki imejte nalivno pero ali svinčnik in zaprite oči. Prijatelj naj vam pove, kam na tem obrazu narišete oči, nos, usta in lase. Nato si ga oglejte. Kako je izpadlo? Obraz lahko pobarvate in narišete drugega, da se boste spet igrali!

Včasih je navodilom težko slediti. Toda če si bomo nebeškemu Očetu prizadevali slediti tako, da bomo poslušali Svetega Duha, nam bo pomagal. Vedno mu lahko zaupamo.

Duhovniška zaobljuba in zaveza

*Gradivo preučite v duhu molitve,
zato da boste vedeli, o čem govoriti.
Kako bo razumevanje namena
Društva za pomoč Božje hčere
pripravilo na blagoslove večnega
življenja?*

Bolj bomo sestre razumele,
da se duhovniška zaobljuba in
zaveza nanašata na nas osebno,
bolj bomo sprejele duhovniške
blagoslove in obljube.

Starešina M. Russell Ballard
iz zbora dvanajstih apostolov je
rekel: »Vsi, ki so z Gospodom
sklenili svete zaveze in ki te
zaveze spoštujejo, so upravičeni
do osebnega razodetja, da jih
blagoslovijo ljubeči angeli, da
se sporazumevajo z Bogom, da
prejmejo polnost evangelija in
da naposled skupaj z Jezusom
Kristusom postanejo dediči
vsega, kar ima Oče.«¹

Blagoslovi in obljube duhov-
niške zaobljube in zaveze pripa-
dajo tako moškim kot ženskam.
Sestra Sheri L. Dew, nekdanja
svetovalka v generalnem pre-
sedstvu Društva za pomoč,
je rekla: »Polnost duhovništva,
ki ga vsebujejo najvišje ured-
be iz Gospodove hiše, moški

vera
družina
pomoč

in ženska lahko prejmeta le
skupaj.«²

Sestra Linda K. Burton, ge-
neralna predsednica Društva za
pomoč, je objavila naslednji po-
ziv: »Prosim vas, da se na pamet
naučite duhovniško zaobljubo
in zavezo, ki jo lahko najdemo
v Nauku in zavezah 84:33–44.
Obljubljam vam, da vam bo Sveti
Duh tako poglobil razumevanje
duhovništva in vas na čudovite
načine navdihnil ter dvignil.«³

Namen navodil Josepha
Smitha Društvu za pomoč je
bil, da bi ženske pripravila, da
bi »prejele duhovniške privilegi-
je in blagoslove in darove«. To
naj bi se zgodilo preko tempelj-
skih uredb.

Tempeljske uredbe so duhov-
niške uredbe, vendar moškimi

in ženskam ne dajejo eklezi-
astičnega položaja. Te uredbe
izpolnjujejo Gospodovo obljubo,
da bo njegovo ljudstvo – ženske
in moški – obdarjeno z močjo
od zgoraj [gl. NaZ 38:32].⁴

Dodatni odlomki iz svetih spisov in informacije

NaZ 84:19–40; 121:45–46;
reliefsociety.lds.org

OPOMBE

1. M. Russell Ballard, Men and Women and Priesthood Power, *Liahona*, sept. 2014, 36.
2. Sheri L. Dew, v *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 128.
3. Linda K. Burton, Priesthood Power – Available to All, *Ensign*, junij 2014, 39–40.
4. Gospel Topics, Joseph Smith's Teachings about Priesthood, Temple, and Women, topics.lds.org.

Premislite
naslednje

Kaj lahko
naredite, da bi
v celoti razu-
mele in imele
dostop do
obljubljenih
blagoslovov
duhovniške
zaobljube in
zaveze?

J. KIRK RICHARDS: GETSEMANI

Odrešenikova odkupna daritev —

TEMELJ PRAVEGA KRŠČANSTVA

starešina
Robert D. Hales
iz zbora dvanajstih
apostolov

*Zaradi odkupne žrtve Jezusa Kristusa bomo
vsi vstali in postali nesmrtni.*

Preroka Josepha Smitha (1805-1844) so vprašali: »Katera so osnovna načela vaše veroizpovedi?« Prerok Joseph Smith je učil: »Osnovna načela naše veroizpovedi so pričevanje apostolov in prerokov o Jezusu Kristusu, da je umrl, bil pokopan in tretji dan spet vstal in se dvignil v nebo; vse drugo, kar se nanaša na našo veroizpoved, pa je le dodatek temu.«¹

Rad bi sam pritrnil izjavi preroka Josepha. Bistvo vsega, kar verjamemo, je naš Odrešenik in njegova odkupna žrtev – Božja blagohotnost (gl. 1 Ne 11:16), na podlagi katere je Oče svojega Sina poslal na zemljo zato, da bi opravil odkupno daritev. Osrednji namen življenja Jezusa Kristusa je bil, da bi dokončal odkupno daritev. Odkupna daritev je temelj pravega krščanstva.

Zakaj je Odrešenikova odkupna daritev osrednje evangelijsko načelo v Cerkvi in naših življenjih?

Členi vere 1:3

Tretji člen vere se glasi: »Verujemo, da se lahko reši ves človeški rod preko Kristusove odkupne daritve s pokoravanjem evangelijskim zakonom in uredbam.«

»Rešen biti« v tem kontekstu pomeni doseči najvišjo stopnjo slave v celestialnem kraljestvu. Vstajenje je podarjeno vsem, ki pridejo na zemljo, če pa hočemo prejeti večno življenje, celotne blagoslove večnega napredka, mora vsak biti poslušen zakonom, prejeti uredbe in skleniti evangelijske zaveze.

Zakaj je Jezus Kristus, in le on, lahko plačal odkupnino za grehe sveta? Izpolnjeval je vse pogoje.

Bog ga je ljubil in mu zaupal

Jezus se je v predzemeljskem življenju rodil nebeškim staršem. Bil je Prvorojenec našega nebeškega Očeta. Bil je izvoljen od začetka. Bil je poslušen Očetovi volji. Sveti spisi pogosto govorijo o tem, kako se nebeški Oče radosti nad svojim Sinom.

V Evangeliju po Mateju beremo: »Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje.« (Mt 3:17)

Luka zapiše: »Iz oblaka se je zaslišal glas: 'Ta je moj Sin, moj Izvoljenec, njega poslušajte!'« (Lk 9:35)

In ljudje so v templju v deželi Obilje po Odrešenikovem vstajenju zaslišali Očetov glas: »To je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje.« (3 Ne 11:7)

V srcu me zlasti gane, ko preberem, da je Oče, medtem ko je Jezus trpel v vrtu Getsemani, iz velike ljubezni in sočutja do svojega edinorojenega Sina poslal angela, da ga je tolažil in krepil (gl. Lk 22:43).

Jezus je svojo voljo uporabil zato, da je bil poslušen

Jezus je moral prostovoljno dati svoje življenje za nas.

Na velikem svetu v nebesih je Lucifer, »sin zore« (Iz 14:12; gl. NaZ 76:26–27), rekel, naj Oče pošlje njega, da bo on njegov sin in da bo odkupil vse človeštvo, zato da se nobena duša ne bo izgubila, in da bo to zagotovo naredil in naj Oče svojo slavo da njemu.

Bog pa je rekel, da mu je njegov ljubi Sin, ki je njegov ljubljeni in izvoljeni od začetka, rekel, naj se zgodi Očetova volja in naj bo slava Očetova za vekomaj (gl. Moses 4:1–2; gl. tudi Abraham 3:27).

Sin je iz velike ljubezni, ki jo ima do Očeta in do vsakega od nas, rekel: »Mene pošlji.« Ko je rekel, »mene pošlji«, je uporabil svojo svobodno voljo.

»Kakor Oče pozna mene in jaz poznam Očeta. Svoje življenje dam za ovce. ...

Zato me Oče ljubi, ker dam svoje življenje, da ga spet prejmem.

Nihče mi ga ne jemlje, ampak ga dajem sam od sebe.

Oblast imam, da ga dam, in oblast imam, da ga spet prejmem. To naročilo sem prejel od svojega Očeta.« (Jn 10:15, 17–18)

Če bi Odrešenik želel, bi ga legije angelov lahko naravnost s križa nesle domov k Očetu. Toda uporabil je svojo svobodno voljo, zato da se je žrtvoval za nas, zato da je izpolnil svoje poslanstvo na zemlji in zato da je vztrajal do konca ter tako opravil odkupno žrtvovanje.

Jezus je hotel priti na zemljo in je izpolnjeval pogoje. In ko je prišel, je rekel: »Kajti nisem prišel iz nebes, da bi uresničil svojo voljo, ampak voljo tistega, ki me je poslal.« (Jn 6:38)

Jezus je bil vnaprej posvečen

Peter je učil, da je bil Jezus »že pred stvarjenjem sveta spoznan« (gl. 1 Pt 1:19–21).

Preroki vseh razdobij so napovedovali prihod Jezusa Kristusa in kakšno bo njegovo poslanstvo. Enóšu je bilo zaradi velike vere pokazano čudovito videnje Odrešenikovega rojstva, smrti, vnebohoda in drugega prihoda.

In Henoh je videl dan prihoda Sina človekovega, in sicer v mesu; in njegova duša se je vzradostila, rekoč: Pravični je dvignjen in Jagnje je zaklano od ustanovitve sveta.

J. KIRK RICHARDS: ECCE HOMO

In Gospod je Henohu rekel: Poglej, in pogledal je in videl Sina človekovega, ki je bil vzdignjen na križ, kot je bila med ljudmi navada;

in zaslišal je glasen glas; in nebesa so bila zastrta; in vse Božje stvaritve so žalovale; in zemlja je ječala; in skale so se razklale; in sveti so vstali in so bili okronani na desnici Sina človekovega s kronami slave.

In Henoh je zagledal Sina človekovega, ki se je dvignil k Očetu.

In zgodilo se je, da je Henoh videl dan prihoda Sina človekovega v poslednjih dneh, da bo živel na zemlji v pravičnosti za razdobje tisoč let (gl. Moses 7:47, 55–56, 59, 65).

Amulek je okrog 75 let pred Kristusovim rojstvom pričeval: »Glejte, povem vam, da vem, da bo Kristus prišel med človeške otroke, da bo nase prevzel prestopke svojega ljudstva in da bo plačal odkupnino za grehe sveta; kajti to je govoril Gospod Bog.« (Al 34:8)

Jezus je imel edinstvene lastnosti

Odkupno daritev je lahko opravil le Jezus Kristus – ker se je rodil umrljivi materi Mariji in ker je od Očeta prejel moč življenja (gl. Jn 5:26). Zaradi te moči življenja je premagal smrt, moč groba se je izničila in je postal naš Odrešenik in Posrednik in Gospodar vstajenja – načina, na katerega sta nam vsem dana odrešitev in nesmrtnost. Zaradi odkupne žrtve Jezusa Kristusa bomo vsi vstali in postali nesmrtni.

Jezus je prostovoljno plačal odkupnino za izvirni greh

Drugi člen vere navaja: »Verujemo, da bodo ljudje kaznovani za svoje grehe, ne pa zavoljo Adamovega pregreška.«

S svobodno voljo se odločimo udejanjati vero. Zaradi marljivosti se lahko pokesamo, brez odkupne daritve se ne moremo.

Mojzesova knjiga nas uči: Zatorej se je med ljudmi razširila beseda, da je Božji sin plačal odkupnino za izvirni

J. KIRK RICHARDS: SV. DAN NA GOLGOTI

greh, zatorej otroci ne morejo odgovarjati za grehe staršev (gl. Moses 6:54).

V Drugi Nefijevi knjigi nam je dan velik nauk:

»Kajti kakor je nad vse ljudi prišla smrt, da bi se izpolnil milostni načrt velikega Stvarnika, tako mora biti moč vstajenja in vstajenje mora priti k človeku zavoljo padca; in do padca je prišlo zavoljo prestopka; in ker je človek padel, je bil ločen od Gospodove navzočnosti.

Zatorej mora biti neskončna odkupna daritev – če bi neskončne odkupne daritve ne bilo, bi si propadljivost ne mogla nadeti nepropadljivosti. Zatorej bi moralo biti, da bi prva sodba, ki je prišla nad človeka, trajala brez konca. In če bi bilo tako, bi se to meso moralo uleči v mater zemljo h gnitju in razpadanju, da bi več ne vstalo.« (2 Ne 9:6–7)

Jezus je bil edino popolno bitje

Odrešenik v Nauku in zavezah Očetu reče, naj se ozre na trpljenje in smrt tistega, ki ni grešil, nad katerim ima veselje; naj se ozre na kri svojega Sina, ki je bila prelita, kri tistega, ki ga je dal, da bi bil sam povelečan (gl. NaZ 45:4).

Jezus je bil edino človeško bitje, ki je bilo popolno, brez greha. V Stari zavezi je žrtvovanje pomenilo krvno

žrtvovanje – pokazujoč na žrtvovanje našega Gospoda in Odkupitelja na križu, zato da bi izpolnil odkupno žrtvovanje. Ko so v starodavnih templjih opravljali krvna žrtvovanja, je duhovnik žrtvoval brezhibno jagnje, popolno v vsakem pogledu. V svetih spisih se Odrešenika zaradi njegove čistosti pogosto omenja kot »Božje Jagnje« (gl. npr. Jn 1:29, 36; 1 Ne 12:6; 14:10; NaZ 88:106).

Peter je učil, da nas odkupi »dragocena kri Kristusa, brezhibnega in brezmadežnega jagnjeta (1 Pt 1:19)«.

Jezus je odvezel grehe sveta

Naslednji verzi pojasnijo, da je Odrešenik z odkupno daritvijo plačal ceno za naše grehe:

Mi vsi smo skrenili kakor ovce; vsakdo se je obrnil na svojo pot; in njemu je Gospod naložil krivičnosti nas vseh. (gl. Mosiah 14:6)

»Bog pa izkazuje svojo ljubezen do nas s tem, da je Kristus umrl za nas. ...

Kajti če smo se po smrti njegovega Sina spravili z Bogom, ko smo bili še sovražniki, bomo veliko bolj rešeni po njegovem življenju, odkar smo prišli do sprave.

Pa ne samo to, ampak se celo ponašamo v Bogu po našem Gospodu Jezusu Kristusu, po katerem smo zdaj [prejeli odkupno daritev]. ...

Kakor so namreč zaradi neposlušnosti enega človeka mnogi postali grešniki, tako bodo tudi zaradi poslušnosti enega mnogi postali pravični.« (Rim 5:8, 10–11, 19)

»Tako se je izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku Izaiju: On je odvezel naše slabosti in odnesel naše bolezni.« (Mt 8:17)

»Bog pa ne preneha biti Bog in milost zahteva spokornega in milost je zavoljo odkupne daritve; in po odkupni daritvi pride vstajenje mrtvih; in vstajenje mrtvih pripelje ljudi nazaj v Božjo navzočnost; in tako se vrnejo v njegovo navzočnost, da jim je sojeno po njihovih delih po postavi in pravici. ...

In tako Bog izvede svoje velike in večne namene, ki so bili pripravljene od osnovanja sveta. In tako je izvedena odrešitev in odkupna daritev za ljudi in tudi njihova poguba in beda.« (Al 42:23, 26)

Jezus je vztrajal do konca

Jezus Kristus je preстал preizkušnje, trpljenje, žrtvovanje in stiske Getsemanija, kakor tudi muke na Golgoti na križu. Naposled je lahko rekel: »Izpolnjeno je.« (Jn 19:30) Svoje delo na zemlji je končal in vztrajal do konca ter tako opravil odkupno žrtvovanje.

V vrtu je rekel: »Oče, če je mogoče, naj gre ta kelih mimo mene, vendar ne, kakor jaz hočem, ampak kakor ti.« (Mt 26:39)

Nauk in zaveze nas uči:

Zaradi tega trpljenja je celo on, Bog, največji od vseh, trepetal zaradi bolečine, krvavel iz vsake pore, trpel tako telesno kakor tudi duhovno – in prosil, da mu ne bi bilo treba izpiti grenke čaše in odstopiti.

Vendar je slavo predal Očetu. Izpil je in končal priprave za človeške otroke (gl. NaZ 19:18–19).

Jezus je Očetu rekel: »Jaz sem te poveličal na zemlji s tem, da sem dokončal delo, ki si mi ga dal, da ga opravi.« (Jn 17:4)

J. KIRK RICHARDS: KAM SO GA ODNEŠLI?

Jezus je potem na križu, »ko je ... vzel kisa, ... rekel: 'Izpolnjeno je.' In nagnil je glavo in izročil duha« (Jn 19:30).

Jezus je prišel na zemljo, ohranil svojo božanskost, zato da je lahko opravil odkupno žrtvovanje, in vztrajal do konca.

Spominjajte se ga preko zakramenta

Danes se spomnimo Odrešenikove odkupne daritve s simboloma kruha in vode – simboloma njegovega telesa in krvi – kakor ju je uvedel Gospod na zadnji večerji z apostoli.

»In vzel je kruh, se zahvalil, ga razlomil, jim ga dal in rekel: 'To je moje telo, ki se daje za vas. To delajte v moj spomin.'

Prav tako je po večerji vzel tudi kelih in rekel: 'Ta kelih je nova zaveza v moji krvi, ki se preliva za vas.'« (Lk 22:19–20)

V Evangeliju po Janezu 11:25–26 beremo:

»Jaz sem vstajenje in življenje: kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre; in vsakdo, ki živi in vame veruje, vekomaj ne bo umrl.«

Beremo tudi: »Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Če kdo je od tega kruha, bo živel vekomaj. Kruh pa, ki ga bom dal jaz, je moje meso za življenje sveta.« (Jn 6:51)

»Življenje sveta« pomeni večno življenje.

Sebe in družine bi morali vsak teden pripraviti, zato da bi vredni vzeli zakrament in skesanih src obnovili zaveze.

Oče in Sin nas ljubita

Oče je svojega Sina poslal na zemljo – blagohotnost – da bi mu dopustil, da bo križan in šel skozi vse, kar je moral iti. V Evangeliju po Janezu beremo:

»Jezus ... je dejal: 'Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni.

Če ste spoznali mene, boste spoznali tudi mojega Očeta. Od zdaj ga poznate in videli ste ga.'« (Jn 14:6–7)

»Ljubezen je v tem – ne v tem, da bi bili mi vzljubili

J. KIRK RICHARDS: NE DVOMI, TOMAZI

Boga. On nas je vzljubil in poslal svojega Sina v spravno daritev za naše grehe.« (1 Jn 4:10)

Spravna daritev pomeni spravo oziroma pomiritev.

Zaključek

Vsak, ki pride na zemljo in prejme umrljivo telo, bo vstal, toda delati moramo, da bomo zaradi vere, svobodne volje, poslušnosti in kesanja prejeli blagoslove povzdignjenja. Milost bo odmerjena pravično, dovoljujoč kesanje.

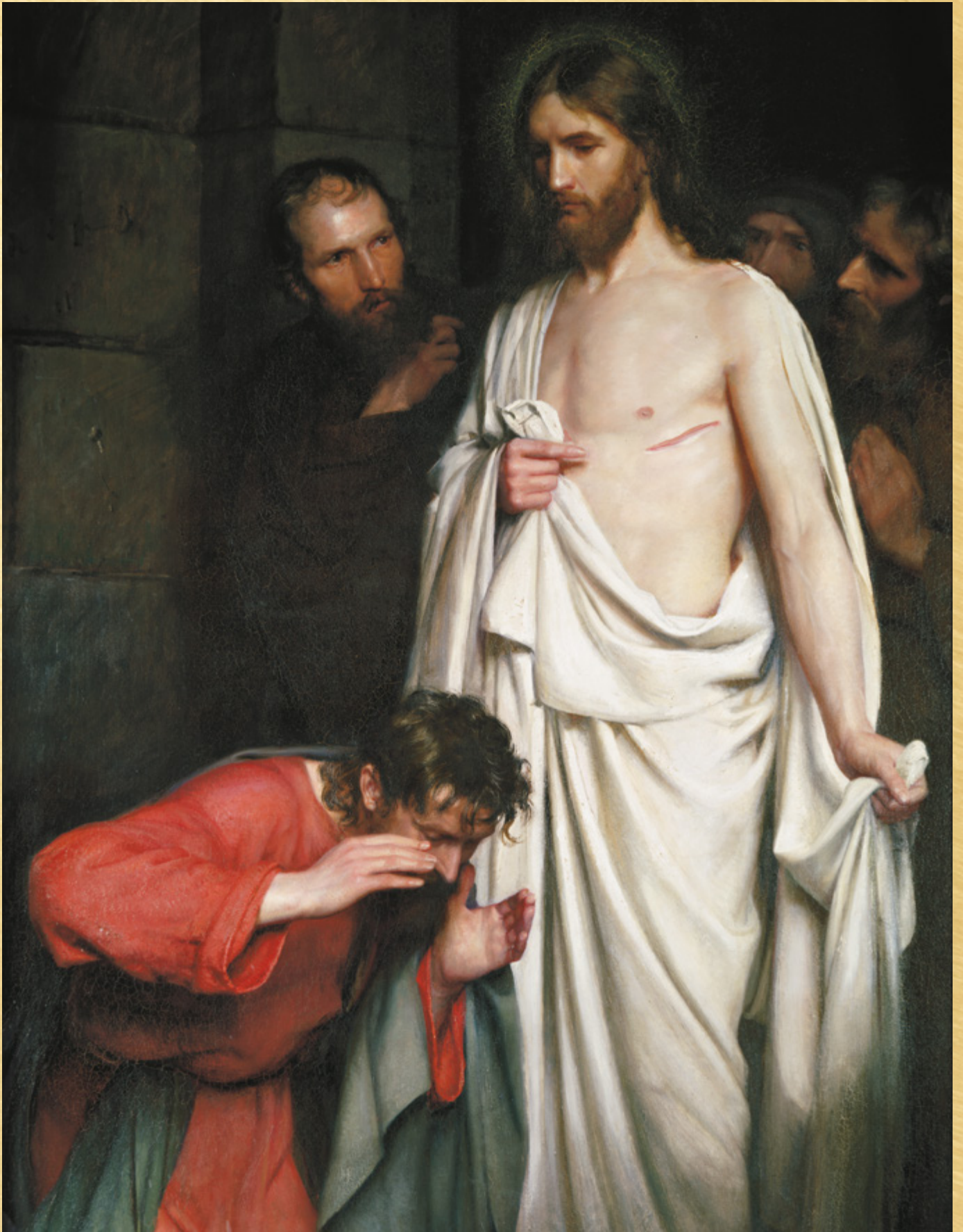
Ker smo se odločili, da bomo sledili Jezusu Kristusu in ga sprejeli za Odkupitelja, ob krstu prevzamemo njegovo ime. Sprejmemo zakon poslušnosti. Obljubimo, da se ga bomo vselej spominjali in spolnjevali njegove zapovedi. Zaveze obnovimo, ko vzamemo zakrament.

Ko zaveze obnovimo, nam je obljubljeni, da nas bo vselej spremljal njegov Duh. Če dovolimo, da njegov Duh pride v naša življenja in naša življenja vodi, se lahko vrnemo v navzočnost nebeškega Očeta in njegovega Sina, Jezusa Kristusa, kar je njun načrt sreče za nas – načrt odrešitve. ■

Iz govora Odkupna daritev, podanega 24. junija 2008 na seminarju za nove predsednike misijonov v središču za usposabljanje misijonarjev v Provu.

OPOMBA

1. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), 49.

Vstajenje Jezusa Kristusa

IN RESNICA O TELESU

David A. Edwards

cerkvene revije

» [R]ekel je:] 'Izpolnjeno je.' In nagnil je glavo in izročil duha.« (Jn 19:30) In tisti trenutek je duh Jezusa Kristusa zapustil njegovo telo – telo, ki je prestalo trpljenje, zato da je lahko plačal odkupnino za grehe vseh ljudi in jih podprl v njihovih šibkostih (gl. Al 7:12–13). Tisto telo, sedaj prazna posoda, je bilo sneto s križa, povito v platno in naposled položeno v grob. Tretji dan so ženske prišle h grobu, kjer naj bi za to telo dokončale pogrebne priprave.

Toda telesa ni bilo več.

Odkritje praznega groba je bil šele začetek. Marija Magdalena, apostoli in veliko drugih je kasneje pričevalo nečemu čudežnemu: vstalemu, popolnemu Jezusu Kristusu v otipljivi in človeški obliki.

Odrešenik je poskrbel, da so tisti, ki so bili priče temu, da so ga videli po njegovem vstajenju, v celoti doumeli, kakšne vrste telo je imel. Apostolom, na primer, je rekel, naj se dotaknejo njegovega telesa, zato da so se lahko prepričali, da dejansko je in ne le

prikazen (gl. Lk 24:36–40).¹ Z njimi je celo jedel (gl. Lk 24:42–43).

Ko so apostoli nato uresničevali svoje poslanstvo, da pridigajo evangelij Jezusa Kristusa, so se soočali z nasprotovanjem in preganjanjem, nekaj od tega pa se je zgodilo, ker so učili, da je Jezus Kristus vstal in da bo zaradi tega vstalo vse človeštvo (gl. Apd 4:1–3).

Danes je vstajenje Jezusa Kristusa ravno tako osrednje sporočilo, ki ga njegova Cerkev oznanja svetu, kakor je bilo takrat. Prerok Joseph Smith je učil: »Osnovna načela naše veroizpovedi so pričevanje apostolov in prerokov o Jezusu Kristusu, da je umrl, bil pokopan in da je tretji dan spet vstal in se dvignil v nebesa; vse drugo, kar se nanaša na našo veroizpoved, pa je le dodatek temu.«²

Vstajenje pomaga odgovoriti na temeljna vprašanja o Božji naravi, naši naravi in našem odnosu z Bogom, namenu tega življenja in upanju, ki ga imamo v Jezusa Kristusa. Sledi nekaj resnic, ki jih je izpostavilo vstajenje Jezusa Kristusa.

Jezus Kristus nas je s svojim vstajenjem učil pomembne resnice o telesu.

Starešina Jeffrey R. Holland iz zbora dvanajstih apostolov je to povedal takole: »Če to, da imamo telo, ni le nepotrebno temveč tudi nezaželeno s strani Božje trojice, zakaj je Odkupitelj človeštva odkupil *svoje* telo in ga odkupil iz oprijema smrti in groba ter zagotovil, da nikoli več ne bo ločeno od njegovega duha ne v času ne v večnosti? *Vsak, ki opusti predstavo utelešenega Boga, opusti tako umrljivega kot vstalega Kristusa.*«⁶

Nebeški Oče je vsemogočen, vseveden in vseljubeč

Značajske lastnosti nebeškega Očeta v presežnikih se razkrivajo prav v dejstvu vstajenja Jezusa Kristusa. Starešina D. Todd Christofferson iz zbora dvanajstih apostolov je rekel: »Zaradi dejanskosti Kristusovega vstajenja so dvomi o vsemogočnosti, vsevednosti in dobrohotnosti Boga Očeta – ki je svojega edinorojenega Sina dal za odkupitev sveta – neosnovani.«⁷

Božjo moč, znanje in dobroto potrjuje vstajenje Jezusa Kristusa, ki dokazuje modrost in ljubezen načrta nebeškega Očeta in njegovo (ter Sinovo) zmožnost, da ga izpelje.

Mi smo Božji otroci

Kakor nas uči Sveto pismo, smo bili ustvarjeni »po Božji podobi, ... [moški in ženske]« (gl. 1 Mz 1:27). Vstajenje Jezusa Kristusa je to resnico potrdilo. Pravzaprav je Jezus Kristus prav v uri svojega vstajenja poudaril naš odnos z nebeškim Očetom, ko je rekel: »Odhajam gor k svojemu Očetu *in vašemu Očetu*, k svojemu Bogu in vašemu Bogu.« (Jn 20:17; poudarek dodan)

Odrešenik je razodel, da Bog in človeštvo v svojem bistvu nista docela različna drug od

»**V**sak, ki opusti predstavo utelešenega Boga, opusti tako umrljivega kot vstalega Kristusa.«
— starešina
Jeffrey R. Holland

Nebeški Oče ima poveljano telo

Ideja, da ima Bog človeško podobo, je gotovo globoko zakoreninjena v Svetem pismu³, prav kakor v ljudski predstavi, toda veliko teoloških in versko filozofskih tradicij jo je zavrnilo v prid Bogu »brez telesa, udov ali čustvovanj«⁴, ker je s tega vidika telo (in snov na sploh) nekaj slabega oziroma neresničnega, medtem ko so duh, um oziroma ideje prava snovnost najvišjega bitja oziroma dejanskosti.

Kako sijajno preprosto in revolucionarno je bilo potemtakem razodetje Božje narave preko njegovega Sina Jezusa Kristusa.

Odrešenik je med svojim delovanjem dejal: »Kdor je videl mene, je videl Očeta.« (Jn 14:9) To je bilo še bolj res po njegovem vstajenju, ko je prejel popolno, nesmrtno telo, ki je izkazovalo, da ima Oče telo iz mesa in kosti, otipljivo kakor človekovo; tako tudi Sin (gl. NaZ 130:22).

Tako se je razodela fizična narava nebeškega Očeta. Joseph Smith je kasneje pojasnil: »To, kar je brez telesa oziroma udov, ni nič. V nebesih ni drugega Boga kakor Bog, ki ima meso in kosti.«⁵

drugega. Osnovna oblika naših teles je podobna tej naših duš⁸, naše duše pa so bile ustvarjene po Božji podobi, kajti to je narava odnosa starš-otrok.

Telo je velikanski in plemenit dar

Odrešenik nam je s svojim vstajanjem pokazal, da je fizični, utelešeni obstoj sestavni del večnega Božjega bitja in njegovih otrok. Gospod je Josephu Smithu razodel, da so snovi večne ter da duh in snov neločljivo povezana prejmeta polnost radosti (gl. NaZ 93:33). Ta neločljiva povezanost spoji duhovno in fizično snovnost, tako da sta eno nesmrtno, nepokvarljivo, sijajno in popolno telo – edine vrste telo, ki je zmožno prejeti polnost radosti, ki jo poseduje Bog.

Nasprotno mrtvi, potem ko so imeli snovno telo in so se od njega ločili, zato da so šli v duhovni svet, na odsotnost svojih duš iz teles gledajo kot na suženjstvo (gl. NaZ 138:50; gl. tudi NaZ 45:17).

Celo naša umrljiva telesa so bistveni del načrta nebeškega Očeta in so božanski dar. Ko naše duše pridejo iz onega sveta na to zemljo, jim je dodano (gl. Abraham 3:26) telo. Prerok Joseph Smith je učil: »Na to zemljo smo prišli, da bi imeli telo in da bi s čistim telesom prišli pred Boga v celestialno kraljestvo. Veliko načelo sreče vsebuje to, da imamo telo. Hudič nima telesa in to je njegova kazen.«⁹

Starešina David A. Bednar iz zbora dvanajstih apostolov je učil: »Snovno telo nam omogoča širino, globino in jakost izkustva, ki ga v predzemeljskem obstoju preprosto ne bi mogli imeti. Tako je naš odnos z drugimi ljudmi, naša zmožnost, da resnico prepoznamo in

v skladu z njo ravnamo, in naša sposobnost, da spoštujemo načela in uredbe evangelija Jezusa Kristusa, zaradi našega snovnega telesa močnejša. V šoli zemeljskega življenja izkusimo blagost, ljubezen, prijaznost, srečo, bridkost, razočaranje, bolečino in celo izzive telesnih omejitev na načine, ki nas pripravljajo za večnost. Preprosto rečeno, so lekcije, ki se jih moramo naučiti, in izkušnje, ki jih moramo imeti, kakor opišejo sveti spisi, 'po mesu'.« (1 Ne 19:6; Al 7:12–13)¹⁰

Prerok Joseph Smith je tudi učil, da »imajo vsa bitja, ki imajo telo, moč nad tistimi, ki ga nimajo«¹¹. Satan nas lahko skuša, ne more pa nas primorati. »Hudič nima moči nad nami, če mu ne dovolimo.«¹²

Dar popolnega, vstalega telesa nam nazadnje pomaga, da se za vekomaj postavimo onkraj Satanove moči. Če ne bi bilo vstajenja, »bi naša duša postala podložna ... [hudiču], ki ne bo več vstal. In naša duša bi neizogibno postala kakor on in postali bi hudiči, angeli

Nasha telesa smrtnikov so bistveni del načrta nebeškega Očeta in so božanski dar. Ko naše duše pridejo na to zemljo, jim je dodano (gl. Abraham 3:26) telo.

hudiču, ločeni od Božje navzočnosti, in ostali bi z očetom laži, v bedi, kjer je on sam.« (2 Ne 9:8–9)

Duh in telo nista sovražnika

Čeprav sta duh in telo različna, ne pripadata dvema bistveno drugačnima in nezdružljivima dejanskostma. Joseph Smith je spoznal, da ni nič takšnega, kakor je nesnovna snov. Ves duh je snov, vendar je bolj prefinjen oziroma čist in ga lahko prepoznajo le čistejše oči; mi ga ne moremo videti, ko pa bodo naša telesa prečiščena, bomo videli, da je vse snov (gl. NaZ 131:7–8).

Jezus Kristus v svojem poveličanem, vstalem stanju predstavlja popolno združitev duha in telesa, s čimer nam ponazarja, da sta duh in telo človekova duša (gl. NaZ 88:15). V tem življenju si prizadevamo, da bi bili duhovno naravnani namesto meseno naravnani (gl. 2 Ne 9:39), da bi odvrgli posvetnega človeka (gl. Moz 3:19) in brzdali »vse svoje strasti« (Al 38:12). To pa ne pomeni, da sta duh in telo sovražnika. Kot nam je Jezus Kristus pokazal, telesa ne bi smeli prezirati in biti nad njim vzvišeni, temveč ga obvladovati in preoblikovati.

Življenje v telesu smrtnika ima pomemben namen

Nazor, da je to življenje preizkušnja, je bolj smiselno, ko premislimo, kar vemo o življenju pred tem in po njem. Preden smo prišli na zemljo, smo živeli kot duše in nebeški

Oče namerava, da bomo postali kakor on in večno živeli z nesmrtnim snovnim telesom. Te resnice pomenijo, da naš čas preizkušenj v teh umrljivih telesih ni kar tako, temveč ima resnični pomen in smisel.

Starešina Christofferson je pojasnil: »S svojimi odločitvami bomo Bogu (in sebi) pokazali svojo zavezanost in zmožnost, da živimo po njegovi celestialni postavi, medtem ko nismo v njegovi navzočnosti in smo v snovnem telesu z vsemi njegovimi močmi, poželjenji in strastmi. Ali bomo lahko krotili meso, zato da bo postalo orodje in ne gospodar duha? Ali nam bodo tako v času kot v večnosti lahko zaupane božanske moči, vključno z močjo spočetja življenja? Ali bomo kot posamezniki premagali zlo? Tistim, ki bodo, bo nad njihovimi glavami dodana slava na veke vekov [gl. Abraham 3:26] – zelo značilen vidik te slave pa je vstajenje, nesmrtnost in poveličano snovno telo.¹³

Naše izkušnje v sedanjih telesih, vključno z medsebojnimi odnosi, imajo pomen zato, ker so podoba tistega, kar bo prišlo. Joseph Smith je spoznal, da bodo tisti odnosi, ki obstajajo med nami tukaj, obstajali med nami tam, le da jih bo spremljala večna slava, katere slave sedaj nimamo (gl. NaZ 130:2).

Upamo v Jezusa Kristusa

Od takrat, ko je pogled razkril prazen grob, vstajenje Jezusa Kristusa prinaša upanje, ker v njegovem vstajenju

Jezus Kristus v svojem poveličanem, vstalem stanju predstavlja popolno združitev duha in telesa, s čimer nam ponazarja, da sta duh in telo človekova duša (gl. NaZ 88:15).

Od takrat, ko je pogled razkril prazen grob, vstajenje Jezusa Kristusa prinaša upanje, ker v njegovem vstajenju prepoznamo lastno upanje.

prepoznamo lastno upanje, ko nam bodo povrnjene vse naše izgube, če bomo ostali zvesti¹⁴.

Prvi Odrešenikovi apostoli so lahko drzno pričevali o njegovem vstajenju, ker so njegovo telo videli in ga potipali. Toda šlo je za veliko več kot to. Prav kakor je Jezus Kristus ozdravil telesne bolezni, zato da bi pokazal, da ima moč odpuščati grehe (gl. Lk 5:23–25), je njegovo vstajenje – otipljivi dokaz njegove moči, da je premagal fizično smrt – postalo gotovost njegovih privržencev o njegovi moči, da lahko premaga duhovno smrt. Obljube, ki jih je dal v svojih naukih – odpuščanje grehov, mir v tem življenju, večno življenje v Očetovem kraljestvu – so postale dejanskost in njihova vera neomajna.

»Če pa Kristus ni bil obujen, je prazna [naša] vera.«

(1 Kor 15:17) A ker je vstal od mrtvih, lahko »[upamo] glede na Kristusovo odkupno daritev in moč njegovega vstajenja, da [bomo] vstali v večno življenje, in to zavoljo svoje vere vanj, glede na obljubo« (Mor 7:41).

Jezus Kristus je med svojim življenjem na zemlji ljudi klical, naj mu sledijo. Po njegovi smrti in vstajenju je cilj postal le še jasnejši. Če s poslušnostjo evangelijskim postavam in uredbam v sebi razvijamo celestialnega duha, lahko prejmemo isto telo, ki je bilo naravno telo, in smo oživljeni z deležem celestialne slave, nakar prejmemo enako, in sicer polnost (gl. NaZ 88:28–29). On je pokazal pot. Pot je on. Z njegovo močjo – zaradi njegove odkupne daritve in vstajenja – je možna ta celestialna polnost, ki vključuje polnost radosti v vstalem telesu. ■

OPOMBE

1. Ko se je Jezus Kristus prikazal ljudem v Novem svetu, jim je rekel – tisočerim – naj pridejo, »drug za drugim«, in se dotaknejo njegovih rok, nog in strani, zato da bodo lahko pričevali, da so vstalega Gospoda potipali in videli (gl. 3 Ne 11:14–15; 18:25).
2. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith*, 2007, 49.
3. Gl. 1 Mz 1:27; 2 Mz 33:11; Apd 7:56.
4. Čeprav so zgodnejše krščanske vere vsebovale podobne ideje, konkretno ta

opredelitev izvira iz 39 členov anglikanske cerkve (1563).

5. *Teachings: Joseph Smith*, 42.
6. Jeffrey R. Holland, Edini pravi Bog in Jezus Kristus, ki ga je poslal, *177. jesenska generalna konferenca*, okt. 2007, 47.
7. D. Todd Christofferson, Vstajenje Jezusa Kristusa, *184. spomladanska generalna konferenca*, apr. 2014, 132.
8. Celo razodetje o Jezusu Kristusu v prejšnjem svetu je bilo tovrstno pričevanje, ker je

pokazalo, da je bilo telo njegovega duha po obliki človeško (gl. Et 3:16).

9. *Teachings: Joseph Smith*, 211.
10. David A. Bednar, We Believe in Being Chaste, *Liahona*, maj 2013, 41.
11. *Teachings: Joseph Smith*, 211.
12. *Teachings: Joseph Smith*, 214.
13. D. Todd Christofferson, Zakaj poroka, zakaj družina, *185. spomladanska generalna konferenca*, apr. 2015, 33.
14. Gl. *Teachings: Joseph Smith*, 51.

Knjemu pridite

Iz srca ♩ = 44-48

Besedilo: Steven K. Jones
Glasba: Michael F. Moody

mp

R.H.

1. Pri -
(2. Na)
(3. Po) -

5

šel je k nam, ker lju - bil nas je. Do - tak - nil bi du - še
zem - lji je kot člo - vek ži - vel, da na - še skr - bi bi lah -
znan je bo - le - či - ne, gor - je. Vsem ver - nim pri - na - ša o -

8

rall.

vsa - ke rad se. Živ - ljen - je nam vsem raz - sve - tli; ni
ko ra - zu - mel. Ob - ču - til sam je brid - kost vso, prev -
la - jša - nje, od - pre o - či, greh od - pu - sti le

11

a tempo

ža - lo - sti, ki pre - ma - gal je ni. Knje - mu pri - di -
zel ža - lost na - šo in la - ko - to. Knje - mu pri - di -
kro - tke - mu, zves - te - mu, ki mu sle - di. Knje - mu pri - di -

2

14

te. _____
te. _____ Pri - di - te. On nas u - či. _____ Je
te. _____

17

kro - tek, po - ni - žen in v sr - cu pre - prost. K nje - mu pri - di -

20

te. _____ 1. 2. 3. _____
2. Na _____ 0,
3. Po - _____

23

rall.
k nje - mu pri - di - te. _____

© 2016 Steven K. Jones in Michael F. Moody. Vse pravice pridržane.
Razmnoževanje pesmi je dovoljeno za priložnostno, nekomercialno uporabo v Cerki ali doma.

MOST DO upanja IN ozdravitve

*Žrtve spolne zlorabe
z ustrezno pomočjo
lahko prejmejo
ozdravitve, ki si jo
tako močno želijo.*

Nanon Talley

socialna služba SPD, Teksas, ZDA

Zamislite si, da stojite na robu pečine in bi radi prišli na drugo stran globoke soteske, ker vam je bilo rečeno, da vas tam čaka velika sreča. Ko iščete pot na drugo stran, najdete kup materiala, iz katerega bo, če ga boste pravilno sestavili, nastal most na drugo stran soteske.

Če ne veste, kako zgraditi most, bo material nekoristen, vi pa boste razočarani in obupani. Če pa dobite pomoč nekoga, ki je v gradnji mostov izkušen, boste svoje znanje in razumevanje lahko razširili in s skupnimi močmi bo naloga lahko opravljena.

V zadnjih osemnajstih letih je bila moja služba to, da sem priskrbela orodja in vodstvo v pomoč ljudem, ki so prečkali brezno čustvenega ali mentalnega trpljenja. Videti je bilo, da od vseh ljudi, ki sem jim svetovala, nihče ni bil bolj ranjen kot tisti, ki so bili žrtve spolne zlorabe. Videla sem vpliv, ki ga ima ta izziv na posameznikovo zmožnost, da vztraja prav do konca.

Toda spoznala sem tudi, da je trajno olajšanje od borb in trpljenja možno preko našega Odrešenika. Njegova ljubezen ljudi dvigne iz teme v svetlobo.

Zakaj spolna zloraba povzroči toliko škode?

Žrtve zlorabe mi pripovedujejo o življenju, polnem depresije, dvoma vase in drugih globokih čustvenih bolečin. Predsednik Gordon B. Hinckley (1910-2008) nam je pomagal razumeti, zakaj spolna zloraba povzroči tako globoko ranjenost:

»Obstaja grozno, izprijeno spolno zlorabljanje. To presega razumevanje. To je žalitev spodobnosti, ki bi morala obstajati v vsakem moškem in ženski. To je *kršitev tistega, kar je sveto in božansko*. V življenju otrok je uničujoče. Vredno je graje in *najstrožje obsodbe*.

Sram bodi vsakega moškega, ali žensko, ki je spolno zlorabil otroka. S tem tisti, ki zlorablja, ne zagreši le *najhujše krivice*. On ali ona je tudi obsojen pred Gospodom.«¹

Moč stvarjenja je sveta in božanska moč, ki jo je Oče v nebesih dal svojim otrokom. Starešina David A. Bednar iz zbora dvanajstih apostolov je učil: »Moč stvarjenja je duhovno pomembna. ... Nebeški Oče in njegov ljubljeni Sin sta stvarnika in sta vsakemu od nas zaupala delež svoje

moči stvarjenja.«² Ni se torej čuditi, da je kršitev te svete moči »vredna najstrožje obsodbe« in da povzroča »krivico najhujše vrste«.

Razumevanje ranjenosti

Spolna zloraba je nesporazumna interakcija, ki vključuje obnašanje z dotikanjem ali brez dotikanja, pri čemer se eno osebo zlorablja za spolno zadovoljevanje druge osebe. Vse prepogosto žrtvam spolne zlorabe ostanejo zmedene misli in tudi občutki nevrednosti in sramu, ki jih je skoraj nemogoče prenašati. Bolečino in trpljenje žrtv pogosto stopnjujejo komentarji drugih, ki izvirajo iz nerazumevanja spolne zlorabe in njenih posledic. Nekatere žrtve so obtožene laganja ali jim je rečeno, da so za zlorabo nekako krive same. Drugi začnejo zmotno misliti, da se morajo pokesati, kakor da bi nekako grešili, ker so bili žrtve.

Veliko varovancem, s katerimi sem delala, ki so v otroštvu ali mladosti doživeli spolno zlorabo, je bilo rečeno, naj »prebolijo«, »to pustijo v preteklosti« ali »kar odpustijo in pozabijo«. Tovrstne izjave – zlasti ko pridejo od tesnih prijateljev, družinskih članov ali cerkvenih voditeljev – žrtve lahko privedejo do izredne molčečnosti in sramu namesto do ozdravitve in miru. Podobno kot resne telesne rane ali okužbe te čustvene rane kar ne izginejo, če se jih prezre. Temveč se zmeda, ki se začne med zlorabo, pogloblja in se skupaj z nastalimi bolečimi čustvi človekovo premišljevanje spremeni, dokler to naposled ne pripelje do nezdravega obnašanja. Ni nenavadno, da žrtve zlorabe ne prepoznajo, da je bilo to, kar se jim je zgodilo, zloraba, zato še vedno lahko razvijejo nezdravo obnašanje in boleče čustvovanje.

Hannah (ime je bilo spremenjeno) je spolno zlorabo doživela zgodaj v otroštvu. Kot druge žrtve je odraščala z občutki, da je grozna, ničvredna. Večino življenja si je prizadevala, da bi dovolj služila drugim, zato da bi nadoknadila občutke, da za nebeškega Očeta ali koga drugega ni »dovolj dobra«, da bi jo imel rad. V odnosih se je bala, da bi, če bi jo kdo resnično poznal, mislil, da je tako grozna,

kot je mislila, da je. Doživljala je močan strah pred zavrnitvijo, zaradi česar se je bala v življenju poskusiti nove stvari ali narediti nekaj preprostega, kot je telefonski klic. Bila je blagoslovljena s talentom za umetnost, ki se mu je odrekla zaradi strahu, da ne bi mogla prenesti kritike.

Več kot petdeset let so njene vsakodnevne odločitve vodili občutki nebogljenosti, nemoči, strahu, jeze, zmede, sramu, osamljenosti in osamitve.

Nadomeščanje bolečine z mirom

Odrešenik je trpel »bolečine in stiske in skušnjave vsake vrste«. To je naredil zato, da bi »vedel, kako podpirati svoje ljudstvo« (Al 7:11–12). Njegovo trpljenje ni bilo le za naše grehe, temveč tudi za naše zdravljenje, ko nam grehi nekoga drugega povzročijo trpljenje.

Če bi bil Odrešenik danes tukaj, si predstavljam, da bi s tistimi, ki so bili spolno zlorabljeni, jokal in jih blagoslovil, kakor je jokal z Nefijci in jih blagoslovil (gl. 3 Ne 17). Čeprav ga tukaj ni fizično, je ob nas lahko njegov Duh, in za nas je priskrbel način, da smo lahko ozdravljeni, da občutimo mir in odpuščanje.

Številni, ki so bili ranjeni, ideji, da bolečino, ki jo nosijo, lahko nadomestimo mir, skorajda ne morejo verjeti. Rane

zlorabljenih veliko let ostajajo prezrte in jih drugi ne opazijo. Bolečino prikrijejo smehljajoči obrazi, pripravljenost, da bi pomagali drugim, in to, da življenje živijo, kakor da nič ne bi bilo narobe, toda bolečina je stalno prisotna.

Zdravilni čustveni postopek primerjajmo s tistim, ko oskrbimo in zdravimo telesno poškodbo. Predpostavljajmo, da ste si, ko ste bili majhni, zlomili nogo. Namesto da bi šli k zdravniku, da bi jo naravnal, ste krevsali, dokler globoka bolečina ni izginila, vsak korak, ki ga naredite, pa vam povzroči rahlo bolečino. Ker leta kasneje želite, da bi bolečina izginila, greste zato k zdravniku. Zdravnik mora naravnati kost, očistiti vsakršne izrastke, ki so nastali, namestiti mavec in vas poslati na fizioterapijo, da se bo noga okrepila.

Postopek zdravljenja zlorabe je podoben v tem smislu, da se mora žrtev najprej zavedati, da je bolečina resnična in da se v zvezi z njo lahko nekaj stori. Postopek vključuje

ZNAČILNO OBNAŠANJE ŽRTEV

Žrtve stežka ostajajo v razmerjih in pogosto iščejo odobravanje drugih, postanejo pasivne, postavijo ovire, zato da so ljudje na razdalji, da se tako izogibajo temu, da bi bile ranjene, menjavajo partnerje, ker izpolnitev iščejo v spolni dejavnosti (vključno v pornografiji in samozadovoljevanju), ali pa delajo ravno nasprotno in se izogibajo vsemu, kar je povezano s spolnostjo. Sram, povezan s temi vedenjskimi vzorci, posameznikom pogosto preprečuje, da bi poiskali pomoč pri starših, duhovniških voditeljih ali strokovnjakih, ker ne razumejo povezave med tem, kar se jim je zgodilo, in svojim obnašanjem.

V življenju po evangeliju gredo žrtve pogosto v eno ali drugo skrajnost: nekateri postanejo preveč verni. V poizkusih, da bi prekrili to, kar mislijo, da je njihova nevrednost, vse poskušajo narediti prav. Drugi čutijo, da nikoli ne bodo vredni večnega življenja, in si včasih prenehajo prizadevati.

LEKCIJE IZ NAZ 123

Ko je bil prerok Joseph Smith zaprt v ječi v Libertyju v Misuriju, je Cerкви pisal pismo, ki vsebuje razdelke 121–124 Nauka in zavez, ki vključuje dolžnost svetih v odnosu do preganjalcev (gl. NaZ 123, glava razdelka). Svetim, ki so trpeli preganjanje in telesne poškodbe, ni rekel, naj svoje bolečine zadržujejo v sebi in se pretvarjajo, kakor da se ni nič zgodilo. Premislite, kako se nasvet v 123. razdelku lahko nanaša na problem zlorabe.

priznanje tega, kar se je zgodilo, in dopustitev, da se občutke ranjenosti, prestrašenosti in žalosti občuti, prizna in oceni. Pogosto je koristno, da se sodeluje s strokovnjakom, ki ima izkušnje s tem postopkom zdravljenja. (S svojim duhovniškim voditeljem preverite, ali je LDS Family Service na voljo v vašem področju.)

Najsi žrtev ima dostop do strokovne pomoči ali ne, je najbolje moliti, preučevati Odrešenikovo življenje in njegovo odkupno daritev ter se redno sestajati z duhovniškim voditeljem. Pomaga lahko olajšati breme in prejeti navdih, zato da žrtvi pomaga razumeti njeno božansko vrednost in odnos z Očetom v nebesih ter Odrešenikom. Sestra Carole M. Stephens, prva svetovalka v generalnem predsedstvu Društva za pomoč, je nedavno učila: »Zdravljenje je lahko dolgotrajen postopek. Zato bo potrebno, da v molitvi iščete vodstvo in ustrezno pomoč, vključno s posvetovanjem s pravilno posvečenimi duhovniškimi brati. Ko se učite odprto sporazumevati, postavite prave meje in morda poiščite strokovno svetovanje.

Ohranjanje duševnega zdravja ves postopek je bistveno!³

Za Hannah je življenje postalo tako neudobno, da je poiskala pomoč. Zaradi svojega pričevanja je vedela, da v življenju lahko občuti mir in zadovoljstvo, toda slednjega ni čutila stalno. V molitvi in pogovorih s škofom je bila vodena do svetovanja, kjer je lahko prejela orodja, ki jih je potrebovala, zato da je resnico potegnila iz teme in spregovorila o strašnem bremenu, ki ga je vseskozi nosila. Pri tem je zmožla opustiti bolečino in našla mir, ki ga je obljubil Odrešenik (gl. Jn 14:27). S tem mirom je prišla tudi želja in sposobnost, da bi odpustila.

Potreba po odpuščanju

Žrtve zlorabe idejo o odpuščanju pogosto težko slišijo in jo pogosto razumejo napačno. Če mislijo, da odpustiti pomeni, da tisti, ki zlorablja, uide brez kazni, ali če se reče, da to, kar je naredil, ni nič več pomembno, žrtev ne bo čutila upravičenosti. Čeprav nam je zapovedano odpuščati

(gl. NaZ 64:10), se mora v situacijah, ko je poškodba huda, zdravljenje tipično začeti, preden žrtev lahko v celoti odpusti tistemu, ki zlorablja.

Tisti, ki trpijo bolečine, ki jih je povzročila zloraba, najdejo tolažbo v naslednjem nasvetu v Mormonovi knjigi: »Jaz, Jakob, bi želel govoriti vam, ki ste čisti v srcu. K Bogu glejte s trdnim namenom in k njemu molite s silno vero in tolažil vas bo v vaših stiskah in zagovarjal bo vaš primer in poslal pravico nad te, ki si prizadevajo, da bi vas pogubili.« (JakK 3:1) Potrebo po pravičnosti in pravico do poplačila se lahko preda Gospodu, zato da našo bolečino lahko nadomesti z mirom.

Hannah je naposled spoznala, da potrebo po pravičnosti lahko preda Odrešeniku in v zameno v svojem življenju najde občutek miru, ki ga ni občutila še nikdar prej. Prej se je bala družinskih srečanj, na katerih je bil tisti, ki jo je zlorabil, prisoten. Sedaj se zaradi svoje pripravljenosti, da bi se na poti do ozdravitve soočila s težkimi čustvenimi ranami, nič več ne boji, da bi bila v njegovi navzočnosti, in ima do njega v njegovi starosti lahko celo sočutje.

Osvobojeni nepotrebnih bremen

Starešina Richard G. Scott (1928-2015) iz zbora dvanajstih apostolov je izjavil, da »bo popolna ozdravitev prišla preko vere v Jezusa Kristusa in

v njegovo moč in zmožnost, preko njegove odkupne daritve, da bo ozdravil brazgotine tistega, kar je nepravilno in nezasluženo. ...

Ima vas rad. Dal je svoje življenje, da bi bili osvobojeni nepotrebnih bremen. Pri tem vam bo pomagal. Vem, da vas ima moč ozdraviti.«⁴

Nasprotnik hoče ljudi obdržati v sponah bolečin in trpljenja, ker je nesrečen (gl. 2 Ne 2:27). S pomočjo našega Odrešenika, Jezusa Kristusa, bolečino resnično lahko nadomesti mir, ki ga lahko da le Odrešenik, in lahko živimo radostno. »Adam je padel, da bi ljudje bili; in ljudje so, da bi imeli radost.« (2 Ne 2:25) Če bomo živeli radostno, bodo časi preizkušeni znosnejši in nam bodo omogočili učenje in rast in da bomo postali bolj podobni Očetu v nebesih.

Ponižna sem zaradi blagoslova, ki sem ga imela v življenju, da sem sedela s tistimi, ki so bili ranjeni zaradi zlorab, in videla čudež ozdravljenja, ki se resnično zgodi le preko Odrešenika. Če trpite, prosim, v duhu molitve zaprosite za pomoč. Ni potrebno, da težko breme nosite sami. Vem, da [Jezus] ozdravlja, kajti temu sem bila priča nešteto krat. ■

OPOMBE

1. Gordon B. Hinckley, Save the Children, *Ensign*, nov. 1994, 54; poudarek dodan.
2. David A. Bednar, We Believe in Being Chaste, *Liahona*, maj 2013, 42.
3. Carole M. Stephens, Največji zdravilec, 186. jesenska generalna konferenca, okt. 2016, 6.
4. Richard G. Scott, To Be Free of Heavy Burdens, *Liahona*, nov. 2002, 88.

NASVET VODITELJEM, DRUŽINI IN PRIJATELJEM

Ko vam žrtev dovolj zaupa, da vam pove za svoje trpljenje in zlorabo, naj se pogovori z njo začnejo z ljubeznijo in sočutjem do nje. Prepogosto so mi žrtve zaupale, da je bila prva osredotočenost, potem ko so se na škofa obrnile po pomoč, to, naj oprostijo prestopniku. To pri žrtvi lahko pusti občutek, da je najpomembnejši prestopnik. Če se to zgodi, se posamezniki redko vrnejo k škofu po pomoč in so ob duhovno ozdravitev, ki je mogoča z ekleziaslično ljubeznijo in podporo.

Odpuščenje je bistveni delček v zdravilnem postopku in je zapoved – vendar, prosim, zaupajte, da bo to, da nekomu dopustite, da svoje trpljenje najprej prizna, svoje občutke občuti in o njih spregovori zaupanja vredni osebi, sčasoma privedlo do zdravljenja, ki izhaja iz tega, ker je lahko odpustil temu, ki ga je zlorabil.

Cerkveni voditelji se lahko obrnejo na ministering.lds.org, kjer bodo več informacij našli v »Abuse: Help for the Victim«.

Star družinski album:

moč družinskih zgodb

*Zapuščina mojih prednikov v meni živi
naprej in v pozitivnem smislu neprestano
vpliva na moje življenje.*

Amneris Puscasu

Pred drugo svetovno vojno se je moj praded neko poletno jutro zbudil tako, kakor se je vedno – pred sončnim vzhodom. Šel je iz hiše na hrib, ki je gledal na zeleno dolino in njegovo vas v Romuniji, in se usedel na travo, ki jo je prekrivala zgodnja jutranja rosa, globoko zatopljen v svoje misli – iste misli, ki jih je že nekaj časa premišljeval. Bil je izobražen človek velikega srca in zvedavega duha, ki so ga vsi v vasi imeli radi in ga spoštovali.

Ko je sonce vzšlo, se je vrnil domov in ženi priznal, da bi

rad videl, kakšen bo njegov pogreb, in hotel imeti generalko pogreba. Določil je datum, kupil krsto, najel duhovnika in poklicne žalujoče ter priskrbel vse druge stvari, ki jih je narekovala grška ortodoksna tradicija. Potem je prišel dan generalke pogreba. Sredi vasi so postavili mize za poslovnopogostitev, družina je bila vsa oblečena v črno, prišel je duhovnik, praded se je ulegel v krsto, vzglavnik si je nametil tako, da je imel udoben razgled, in pogrebni sprevod se je začel. Ko se je slovesnost zaključila, je bila vsa vas povabljenana na pogostitev in pradedu so se izpolnile sanje, da bo plesal na lastnem pogrebu. Živel je še nadaljnjih dvajset let in pogosto preveril, da bi videl, ali mu je krsta še prav.

Ne le imena in datumi

Pradedu nisem nikoli srečala, toda njegova zgodba mi je bila vedno najljubša od teh, ki so mi jih pripovedovali stari starši. Stara starša sta meni in mojim bratom in sestram pripovedovala zgodbe o naših prednikih: od kje so prišli, kakšni so bili, o njihovih vrednotah in upanju. Stara starša sta po vsakem nedeljskem kosilu izvlekla družinski album in z vsako stranjo so oživele zgodbe in so se srca prepletla

v tapiserijo ljubezni, ki sega preko šest rodov. To niso bile le stare fotografije z imeni in datumi, napisanimi na roko na hrbtne strani. Za vsakim obrazom je bil oče ali mati, sin ali hči, brat ali sestra in tako se je njihova zapuščina, skupaj z drugimi družinskimi navadami, prenašala name.

Moč v časih preizkušenj

Do takrat, ko sem dopolnila devetnajst let, so bili moji starši in večina moje ožje družine mrtvi, veliko imetja, ki sem ga podedovala, pa izgubljenega ali ukradenega. In vendar je ena stvar, ki je čas, naravne nesreče ali celo smrt niso mogli uničiti: most, ki povezuje preteklost, sedanjost in prihodnost, ki ga je gradil vsak od mojih družinskih članov. Zaradi njihove marljivosti mi nit, ki povezuje srca moje družine, daje moč za premagovanje težkih okoliščin.

Ko so moji starši in stari starši umrli, sem čutila tako globoko žalost, da sem se spraševala, ali bom imela dovolj moči, da bom šla dalje. Bila sem blagoslovljena, da sem občutila njihov vpliv z druge strani tančice, in to mi je pomagalo pridobiti močno pričevanje o načrtu odrešitve, o življenju po smrti in kasneje o tempeljskih uredbah, ki so za našo

odrešitev tako potrebne. Svojih prastarih staršev oziroma večine mojih tet in stricev nisem nikoli srečala, toda vsakič, ko primem stari družinski album z njihovimi fotografijami, v njihovih očeh vidim sebe. Sem, kar sem, zaradi vseh tistih, ki so prišli pred menoj. Njihove izkušnje in modrost so mi pomagale oblikovati značaj in so me v življenju vodile.

Eden največjih darov, kar mi jih je družina dala že v zgodnjem otroštvu, je poznavanje moje družinske zgodovine in prepričanje, da sem člen med preteklostjo in prihodnostjo. Vem tudi, da sem na zemljo prišla živeti svojo lastno zgodbo – da bi jo raziskala in doživela in bila zanjo hvaležna. To poznavanje moje družinske zgodovine je tisto, kar me drži pokonci v vseh mojih življenjskih preizkušnjah.

Pogosto premišlujem o svoji družini na drugi strani tančice in kako so se zame žrtvovali, zato da bi imela boljše življenje. Premišlujem o tempeljskih uredbah, ki nam omogočajo, da bomo nekoč spet skupaj kot družina. In premišlujem o odkupni daritvi Odrešenika, ki je vse to omogočil. Plačal je ceno, zato da bi mi lahko živeli. Zato ga danes in vekomaj hvaležno ljubimo in častimo. ■

Autorica živi v New Yorku v ZDA.

**starešina Larry R.
Lawrence**

član prvega zbora
sedemdeseterih

Vojna se nadaljuje

Vojna, ki se je začela v nebesih, se nadaljuje do današnjega dne. Bitka se pravzaprav še bolj razvne, ko se sveti pripravljajo na Odrešenikov prihod.

Vsak, ki spremlja mednarodne novice, bo pritrdil, da živimo v dneh vojn in govoric o vojnah (gl. NaZ 45:26). Na srečo je vsak na zemlji vojni veteran. Z vojskami zla smo se borili v trajajoči vojni, ki se je začela v predzemeljskem obstoju, preden smo se rodili.

Ker še nismo prejeli snovnih teles, smo se v vojni v nebesih borili brez mečev, pištol ali bomb. Toda bojevanje je bilo prav tako silno kot vsaka sodobna vojna in bilo je na milijarde žrtev.

Predzemeljska vojna se je bojevala z besedami, zamislimi, razpravami in pregovarjanjem (gl. Raz 12:7–9, 11). Satanova strategija je bila ljudi prestrašiti. Vedel je, da je strah najboljši način za uničenje vere. Morda je uporabljal argumente, kot so tile: »Pretežko je.« »Nemogoče je, da bi se vrnil čist.« »Preveč tvegano je.« »Kako veste, da Jezusu Kristusu lahko zaupate?« Bil je zelo ljubosumen na Odrešenika.

Na srečo je Božji načrt zmagal nad Satanovimi lažmi. Božji načrt je vseboval moralno svobodno voljo za človeštvo in veliko žrtev. Jahve, ki ga poznamo kot Jezusa Kristusa, se je javil, da bo ta žrtev – da bo trpel za vse naše grehe. Za svoje brate in sestre je bil pripravljen dati svoje življenje, zato da bi se tisti, ki se bodo pokesali, lahko vrnili čisti in naposled postali kakor nebeški Oče. (Gl. Moses 4:1–4; Abraham 3:27.)

V vojni v nebesih smo Očeta v nebesih imeli radi in ga podprli. Hoteli smo postati kakor on.

Naslednja prednost, ki je Jahveju pomagala osvojiti srca Božjih otrok, so bila močna pričevanja, ki so jih izrekli njegovi podporniki, ki jih je vodil Mihael, nadangel (gl. Raz 12:7, 11; NaZ 107:54). V predzemeljskem življenju se je Adam imenoval Mihael, Satan pa se je imenoval Lucifer, kar pomeni »prinašalec svetlobe«¹. Morda se zdi, da je to nenavadno ime za princa teme (gl. Moses 7:26), toda sveti spisi učijo, da je bil Satan Božji angel, ki je imel polnomočje v Božji navzočnosti, preden je padel (gl. NaZ 76:25–28).

Kako je duh s tako veliko znanja in izkušenj lahko padel tako globoko? To je bilo zaradi njegovega ponosa. Lucifer se je uprl Očetu v nebesih, ker je Božje kraljestvo hotel zase.

Predsednik Ezra Taft Benson (1899–1994) je v svojem klasičnem govoru »Beware of Pride« (Varujte se ponosa) učil, da je Lucifer hotel imeti »višjo čast kot vsi drugi« in da »si je v svojem ponosu želel, da bi Boga vrgel s prestola.«² Slišali ste tudi, da je Satan hotel uničiti

človekovo svobodno voljo, to pa ni bil edini razlog, zakaj je padel v nemilost. Iz nebes je bil izgnan zaradi upora zoper Očeta in Sina (gl. NaZ 76:25; Moses 4:3).

Zakaj smo se vi in jaz borili zoper hudiča? Borili smo se zaradi zvestobe. Očeta v nebesih smo imeli radi in smo ga podprli. Hoteli smo postati kakor on. Lucifer je imel drugačen cilj. Očeta je hotel zamenjati (gl. Iz 14:12–14; 2 Ne 24:12–14). Predstavljajte si, kako je Satanova izdaja naše nebeške starše bolela. V svetih spisih beremo, da so nebesa jokala nad njim (gl. NaZ 76:26).

Po razgreti kampanji so Mihael in njegove vojske

zmagali. Dve tretjini nebeških vojska se je odločilo slediti Očetu (gl. NaZ 29:36). Satan in njegovi privrženci so bili izgnani iz nebes, toda niso bili takoj poslani v najzunanjšo temo. Najprej so bili poslani na zemljo (Raz 12:7–9), kjer naj bi se rodil Jezus Kristus in kjer naj bi se opravilo njegovo odkupno žrtvovanje.

Zakaj je bilo Satanovim vojskam dovoljeno priti na zemljo? Prišli so, da bi omogočili dvojnost za tiste, ki so tukaj na preizkušnji (gl. 2 Ne 2:11). Ali bodo naposled izgnani v najzunanjšo temo? Da. Po tisočletnici bodo Satan in njegove vojske izgnani za vedno.

Satan ve, da so mu dnevi šteti. Ob drugem Jezusovem prihodu bodo Satan in njegovi angeli zvezani za tisoč let (gl. Raz 20:1–3; 1 Ne 22:26; NaZ 101:28). Ker se ta rok približuje, se zle sile obupano borijo, da bi zajele toliko duš, kolikor jih lahko.

Janezu Razodevalcu je bila v sklopu velikega videnja pokazana vojna v nebesih. Pokazano mu je bilo, kako je bil Satan vržen na zemljo, da bi skušal človeštvo. Tole je bil Janezov odziv: »Gorje pa vama, zemlja in morje, ker je hudič sestopil k vama, poln divjega besa, ker ve, da ima le malo časa.« (Raz 12:12)

Kako torej Satan preživlja svoje dneve, vedoč, da ne sme izgubljati časa? Apostol Peter je zapisal, da »hodi okrog kakor rjoveč lev in išče, koga bi požrl« (1 Pt 5:8).

Kaj Satana spodbuja? Nikdar ne bo imel telesa, nikdar ne bo imel žene ali družine in nikdar ne bo imel polnosti radosti, zato hoče vse moške in ženske napraviti »[nesrečne], kakor je sam« (2 Ne 2:27).

Hudič napada vse ljudi, zlasti tiste, ki imajo največ potenciala za večno srečo. Očitno je ljubosumen na vsakogar, ki je na poti do povzdignjenja. Sveti spisi učijo, da se Satan vojskuje z Božjimi svetimi ter da jih oblega krog in krog (gl. NaZ 76:29).

Vojna, ki se je začela v nebesih, se nadaljuje do današnjega dne. Bitka se pravzaprav še bolj razvema, ko se sveti pripravljajo na Odrešenikov prihod.

Predsednik Brigham Young (1801-1877) je prerokoval, da »se bo Cerkev širila, uspevala, rasla in razmahnila in da se bo v sorazmerju s širjenjem evangelija med narode zemlje večala tudi Satanova moč«³.

Mislim, da vsi soglašamo, da se ta prerokba uresničuje, ko gledamo, kako se zlo tihotapi v družbe po vsem svetu. Predsednik Young je učil, da moramo preučiti sovražnikove taktike, če ga hočemo poraziti. Spregovoril bom o štirih dokazanih Satanovih strategijah in o nekaj zamislih, kako se jim zoperstaviti.

Satanove strategije

1. Skušnjave. Hudič je predrzen, ko pride to tega, da nam v misli položi hudobne zamisli. Mormonova knjiga uči, da Satan šepeče nečiste in neprijazne misli in seje misli dvoma. Nadleguje nas, naj sprejmemo pobudo k zasvojenosti ter gojimo sebičnost in pogoltnost. Noče, da bi spoznali, od kje te zamisli prihajajo, zato je šepeče: »Jaz nisem noben hudič, kajti ni ga.« (2 Ne 28:22)

Kako naj se upremo neposredni skušnjavi? Eno najučinkovitejših orodij je, da Satana preprosto odslovimo. To je tisto, kar bi naredil Jezus.

Novozavežno poročilo o Jezusu na gori skušnjav je poučno. Jezus je po vsaki skušnjavi, s katero ga je hudič soočil, uporabil obrambno tehniko v dveh korakih: prvič, Satanu je ukazal, naj odide; nato je navajal svete spise.

Naj vam dam primer: »Poberi se, satan,« je zapovedal Jezus, »kajti pisano je: Gospoda, svojega Boga, moli in njemu samemu služi.« (Mt 4:10) V naslednjem verzu je zapisano: »Tedaj ga je hudič pustil, in glej, angeli so pristopili in mu stregli.« (Mt 4:11) Odrešenikova obramba je bila zelo učinkovita!

Biografija predsednika Hebra J. Granta (1856-1945) daje vpogled v to, kako se je predsednik Grant, ko je bil fant, uprl hudiču. Ko je predsednik Grant uvidel, da mu šepeče Satan, ki načrtuje, da mu bo v srce vsadil dvom, je preprosto na glas rekel: »Gospod Hudič, utihni!«⁴

Pravico imate Satanu reči, naj odide, ko ste soočeni s skušnjavo. Sveti spisi učijo: »Hudiču pa se uprite in bo od vas pobegnil.« (Jak 4:7)

Drugi del Odrešenikove obrambe je bil, da je navajal svete spise. V tem, da se verze iz svetih spisov naučimo na pamet, kakor se jih je Jezus, je velika moč. Verzi iz svetih spisov lahko postanejo orožarna z duhovnim strelivom.

Ko ste skušani, lahko recirate zapovedi, kot je »Spominjaj se sobotnega dne in ga posvečuj!«, »Ljubite svoje sovražnike,« ali naj vam vrlina neprestano krasi misli (2 Mz 20:8; Lk 6:27; NaZ 121:45). Ne le, da moč svetih

spisov Satana ustrahuje, temveč vam Duha prinese tudi v srce, vas pomiri in okrepi zoper skušnjave.

2. Laži in prevare. Sveti spisi razodevajo, da je Satan »oče laži« (2 Ne 9:9). Ne verjemite mu, ko šepetaje sporočila, kot so: »Nikdar nič ne narediš prav,« »Preveč si grešen, da bi ti bilo odpuščeno,« »Nikdar se ne boš spremenil,« »Nikomur ni mar zate« in »Nobenih talentov nimaš.«

Druga njegovih pogosto uporabljenih laži je naslednja: »Vse morate vsaj enkrat poskusiti – tako da boste dobili izkušnjo. Enkrat vam ne bo škodilo.« Umazana majhna skrivnost, za katero noče, da bi jo vedeli, je, da greh povzroča zasvojenost.

Naslednja učinkovita laž, ki jo bo Satan poskusil pri vas, je tale: »Vsi drugi to počnejo. V redu je.« Ni v redu! Zato

hudiču recite, da nočete v telesialno kraljestvo – četudi gredo tja vsi drugi.

Čeprav vam bo Satan lagal, lahko računate na Duha, da vam bo govoril resnico. Zato je dar Svetega Duha tako bistven.

Hudiča imenujemo »veliki prevarant.«⁵ Popačiti poskusi vsako pravo načelo, ki ga predstavi Gospod.

Zapomnite si, prevare niso isto kot nasprotja. Nasprotje belega je črno, prevara belega pa bi lahko bila umazano bela ali siva. Prevare imajo podobo prave stvari, zato da bi prevarale nesumničave ljudi. So izkrivljene in sicer nečesa dobrega in kakor ponarejeni denar so brez vrednosti. Naj ponazorim.

Eden Satanovih ponaredkov vere je vraževerje. Njegov ponaredek ljubezni je sla. Duhovništvo ponareja z uvedbo

Računate lahko na Duha, da vam bo govoril resnico. Zato je dar Svetega Duha tako bistven.

vračarstva, Božje čudeže pa oponaša s čarodejstvom.

Zakonsko zvezo med moškim in žensko je posvetil Bog, istospolna poroka pa je le ponaredek. Ne prinaša ne potomcev ne povzdignjenja. Čeprav njegovi ponaredki zavedejo veliko ljudi, niso prava stvar. Ne morejo prinesti trajne sreče.

Bog nas je pred ponaredki posvaril v Nauku in zavezah, kjer je rekel, da to, kar ne povzdiguje, ni od Boga, temveč je tema (gl. NaZ 50:23).

3. Prepiranje. Satan je oče prepira. Odrešenik uči: »Podžiga človeška srca, da se med seboj prepirajo v jezi.« (3 Ne 11:29)

Hudič se je v stoletjih izkušenj naučil, da se bo Gospodov Duh tam, kjer je prepir, umaknil. Od takrat, ko je Satan

Kajna prepričal, naj Abela ubije, vpliva na brate in sestre, naj se prepirajo. Prav tako ustvarja težave v zakonu, med člani oddelka in med misijonarskimi družabniki. Uživa v tem, ko vidi, da se dobri ljudje prerekajo. Družinske prepire si prizadeva začeti tik pred cerkvijo v nedeljo, tik pred družinskim večerom v ponedeljek zvečer in kadar par načrtuje udeležbo na tempeljski predstavitvi. Njegov čas je predvidljiv.

Kadar so pri vas doma ali na delovnem mestu prepiri, nemudoma prekinite, karkoli delate, in si prizadevajte za mir. Ni važno, kdo je začel.

Prepir se pogosto začne z iskanjem krivca. Joseph Smith je učil, da nam »hudič laska, da smo zelo pravični, ko se hranimo z napakami drugih«⁶. Ko pomislite, je samopravičnost zgolj ponaredek prave pravičnosti.

Satan rad širi prepir v Cerkvi. Je izvedenec v tem, da kaže na napake cerkvenih voditeljev. Joseph Smith je svete svaril, da je začetni korak v odpad to, da izgubimo zaupanje v cerkvene voditelje.⁷

Skoraj vsa antimormonska literatura je osnovana na lažeh o značaju Josepha Smitha. Sovražnik si močno prizadeva, da bi Josepha spravil na slab glas, ker sporočilo o obnovi temelji na prerokovem poročilu tega, kar se je dogajalo v svetem gaju. Hudič si danes še bolj kot kdaj prej prizadeva, da bi člani dvomili o svojih pričevanjih o obnovi.

V zgodnjih dneh našega razdobja več od prvotnih dvanajstih apostolov na njihovo obžalovanje ni ostalo zvestih preroku. Eden od njih je bil Lyman E. Johnson, ki je bil zaradi nepravilnega ravnanja izobčen. Kasneje je objokoval, ker je Cerkev zapustil: »Pustil bi, da mi odrežejo desnico, če bi lahko ponovno verjel. Takrat sta me navdajala radost in zadovoljstvo. Moje sanje so bile prijetne. Ko sem se zjutraj prebudil, sem bil v duhu radosten. Podnevi in ponoči sem bil srečen, navdan z mirom in radostjo in zahvaljevanjem. Sedaj pa je skrajna tema, bolečina, stiska, beda. Vse odtlej nisem videl srečnega trenutka.«⁸

Premišlujte o teh besedah. Vsem članom Cerkve so v svarilo.

V Cerkvu sem spreobrnjenec. Krstil sem se, ko sem kot triindvajsetletni samski hodil na medicinsko fakulteto v Arizoni v ZDA. Iz prve roke vem, kako Satan deluje na raziskovalce, da bi jih zmedel in jim vzel pogum, ko iščejo resnico.

Vso mladost sem opazoval vzor mojih prijateljev svetih iz poslednjih dni. Njihov način življenja je name naredil vtis. Sprejel sem odločitev, da se bom o Cerkvu bolj poučil, ampak nikomur nisem hotel povedati, da preučujem mormonstvo. Ker sem se hotel izogniti pritisku prijateljev, sem se odločil, da bom izvedel svojo raziskavo.

To je bilo veliko let pred spletom, zato sem šel v javno knjižnico. Našel sem Mormonovo knjigo in knjigo, ki se je imenovala *A Marvelous Work and a Wonder* starešine LeGranda Richardsa (1886-1983) iz zbora dvanajstih apostolov. Nad vse željno sem začel prebirati ti dve knjigi in zdeli sta se mi navdihujoči.

Medtem ko je moj duh hrepenel po tem, da bi izvedel več, mi je začel v uho šepetati Satan. Rekel mi je, da moram zato, če hočem biti v celoti objektivni, prebrati tudi to, kar so napisali kritiki Cerkve. Šel sem nazaj v javno knjižnico in se začel ozirati naokrog. In res sem našel knjigo, ki je preroka Josepha spravljala na slab glas.

Branje te antimormonske knjige me je zmedlo. Izgubil sem tistega prijetnega duha in vpliv, ki je vodil moje raziskovanje. Postal sem zmeden in sem bil na tem, da bom iskanje resnice opustil. Za odgovor sem molil, ko sem bral antimormonsko literaturo!

Na moje presenečenje sem prejel telefonski klic srednješolske prijateljice, ki je hodila na Univerzo Brigham

Younga. Povabila me je, naj jo obiščem v Utahu, in mi obljubila, da mi bo slikovito potovanje všeč. Ni se ji sanjalo, da skrivaj preučujem njeno Cerkev.

Njeno povabilo sem sprejel. Prijateljica je predlagala, da bi si šla v Salt Lake City ogledat Tempeljski trg. Moj navdušeni odziv jo je presenetil. Niti sanjalo se ji ni, kako me je zanimalo, da bi izvedel resnico o Josephu Smithu in obnovi.

Sestre misijonarke na Tempeljskem trgu so bile v veliko pomoč. Ne da bi vedele, so mi odgovorile na veliko vprašanj. Njihova pričevanja so vplivala name, da sem »dvomil v [svoje] dvome«⁹, in moja vera se je začela poglobljati. Moči iskrenega pričevanja ni mogoče preceniti.

**Hudič napada vse ljudi,
zlasti tiste, ki imajo največ
potenciala za večno srečo.**

Tudi prijateljica mi je pričevala in mi predlagala, naj molim in Boga vprašam, ali je Cerkev prava. Med dolgo vožnjo nazaj v Arizono sem začel moliti v veri – prvič z iskrenim srcem in resničnim namenom (gl. Mor 10:4). V nekem trenutku se je na tistem potovanju zdelo, da je svetloba razsvetlila ves avtomobil. Sam sem spoznal, da svetloba lahko prežene temo.

Potem ko sem se odločil, da se bom krstil, je hudič pripravil zadnjo borbo. Delal je na moji družini, ki je naredila vse, kar je bilo v njeni moči, da bi mi vzela pogum, krsta pa se niso hoteli udeležiti.

Vseeno sem se krstil in njihova srca so se postopoma omeščala. Pomagali so mi pri raziskovanju družinske zgodovine. Nekaj let kasneje sem krstil svojega mlajšega brata. Prijateljica, ki me je povabila, naj obiščem Utah, je sedaj moja žena.

4. Malodušje. Satan to orodje učinkovito uporablja pri najbolj zvestih svetih, potem ko vse drugo odpove. Ko sam začetim malodušje, mi pomaga že to, da se zavem, kdo me poskuša potreti. To me dovolj razjezi, da se razveselim – samo da bi ključoval hudiču.

Predsednik Benson je pred več leti imel govor z naslovom »Ne obupajte«. V tem govoru je posvaril: »Satan si vse bolj prizadeva, da bi svete premagal z obupom, malodušjem, pobitostjo in potrlostjo.«¹⁰ Predsednik Benson je člane Cerkve rotil, naj bodo na preži, in dal dvanajst stvarnih predlogov za boj proti malodušju.

Njegovi predlogi vključujejo to, naj služimo drugim, trdo delamo in se izogibamo brezdelju, naj imamo dobre zdravstvene navade, med katere spadata telovadba in dobra, nepredelana hrana, naj prosimo za duhovniški blagoslov, poslušamo navdihujočo glasbo, naštevamo svoje blagoslove in si postavljamo cilje. Predvsem pa bi morali, kakor učijo sveti spisi, vedno moliti, zato da bomo Satana lahko premagali (gl. NaZ 10:5).¹¹

*Satan trepeče, ko vidi
najšibkejšega svetega na kolenih.*¹²

Pomembno je, da vemo, da ima moč zla meje. Te meje postavlja Božja trojica, Satanu pa jih ni dovoljeno prestopiti. Na primer, sveti spisi nam zatrjujejo, da Satan nima moči, da bi skušal majhne otroke (gl. NaZ 29:47).

Naslednja pomembna omejitev je, da Satan ne pozna naših misli, če mu jih ne povemo. Gospod je pojasnil, da nihče drug ne pozna naših misli in namer našega srca razen Boga (gl. NaZ 6:16).

Morda nam je Gospod zato zapovedal, naj ne godrnjamo (gl. NaZ 9:6) in naj ne govorimo hudega zoper bližnje (gl. NaZ 42:27). Če se lahko naučite krotiti svoj jezik (gl. JakK 1:26), hudiču ne boste dali preveč informacij. Če sliši godrnjanje, pritoževanje in kritiziranje, si to pozorno zabeleži. Vaše negativne besede sovražniku razkrijejo vaše šibkosti.

Za vas imam dobro novico. Božje vojske so večje od Luciferjevih vojska. Morda se ozirate naokrog in pomislite: »Svet postaja vse bolj hudoben. V vojni gotovo zmaguje Satan.« Naj vas ne preslepi. Resnica je, da smo številčnejši od sovražnika. Zapomnite si, dve tretjini Božjih otrok se je odločilo za Očetov načrt.

Bratje in sestre, poskrbite, da se bojujete na Gospodovi strani. Poskrbite, da nosite meč Duha.

Molim, da boste na koncu življenja z apostolom Pavlom lahko rekli: »Dober boj sem izbojeval, tek dokončal, vero ohranil.« (2 Tim 4:7) ■

OPOMBE

1. Guide to the Scriptures, »Lucifers«, scriptures.lds.org.
2. Ezra Taft Benson, Beware of Pride, *Ensign*, maj 1989, 5.
3. *Discourses of Brigham Young*, izbral John A. Widtsoe (1954), 72.
4. Gl. Francis M. Gibbons, *Heber J. Grant: Man of Steel, Prophet of God* (1979), 35–36.
5. Gl. npr. Dieter F. Uchtdorf, Zanj ste pomembni, *181. jesenska generalna konferenca*, okt. 2011, 18; Gordon B. Hinckley, The Times in Which We Live, *Liahona*, jan. 2002, 86.
6. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), 454.
7. Gl. *Teachings: Joseph Smith*, 318.
8. Lyman E. Johnson, v Brigham Young, *Deseret News*, 15. avg. 1877, 484.
9. Dieter F. Uchtdorf, Pridite, pridružite se nam, *jesenska generalna konferenca 2013* okt. 2013, str. 21.
10. Ezra Taft Benson, Do Not Despair, *Ensign*, nov. 1974, 65.
11. Gl. Ezra Taft Benson, Do Not Despair, 65–67.
12. William Cowper, v Robert Andrews, pr., *The Concise Columbia Dictionary of Quotations* (1987), 78.

Skaidrīte je ena najsrečnejših ljudi, kar sem jih kdaj spoznal. Njeno življenje se zdi kot popolna slika. Vendar je kot otrok živila z mamo alkoholičarko, ki ni bila sposobna skrbeti zanjo in njeno sestro. Skaidrīte je držala sestrično roko, ko je umrla od lakote. Od osmega leta naprej je živela pri rejniških družinah. Brcali in topli so jo in ni smela moliti. Do nje so se obnašali, kot bi bila sužnja. Leta je premišljevala o samomoru.

Več let kasneje je v iskanju upanja vstopila v cerkveno zgradbo SPD.

FOTO: LESLIE NILSSON

Skaidrīte Bokuma

Liepāja, Latvija

»Sestra misijonarka me je pozdravila z nasmehom. Mislila sem, da je angel. Od tistega dne se je moje življenje spremenilo. Od tega je sedemnajst let in vse misli o tem, da bi si vzela življenje, so izginile. Zdaj sem samozavestna. Ko imam bremena, jih preložim na Boga. Naučila sem se v vsem zanašati nanj. Zame je življenje lepo.

Na [lds.org/go/41739](https://www.lds.org/go/41739) lahko izveste, kako prepoznati tiste, ki razmišljajo o samomoru, in kako jim pomagati.

PROSIM, NE PREDVAJAJTE TE PESMI

Pred časom smo z družino živeli v Veracruzu v Mehiki, kjer so otroci hodili v osnovno šolo. Ko sem svojim trem otrokom vsako jutro pomagala, da so se pripravili za šolo, smo poslušali radio – najbolj priljubljeno postajo v mestu – z zelo zabavnim programom, ki ga je vodil mlad radijski napovedovalec.

Predvajati so začeli pesem, ki se hitro usede v uho. Ko sem postala bolj pozorna na besedilo, sem spoznala, da je sporočilo, čeprav ni vulgarno, zelo sugestivno in surovo.

Otrokom sem odločno rekla: »Takšnega izražanja ne bomo poslušali.« Na besedilo pesmi verjetno sploh niso bili pozorni, vendar so bili dovolj

pozorni, da so si melodijo mrmrali.

Videli so, da sem izključila zvok na radiu, in me vprašali, kaj delam. »Radijskemu napovedovalcu bom rekla, naj to pesem umakne s programa.« Njihovo presenečenje me je spodbudilo k nadaljnjemu ukrepanju.

Niso mogli verjeti, niti nisem mogla sama, ampak vzela sem telefon in poklicala radijsko postajo. Nisem pričakovala odgovora, vendar je na moje presenečenje isti radijski napovedovalec, ki smo ga ravnokar poslušali v živo, skoraj takoj odgovoril na moj klic.

Povedala sem mu, da ni sprejemljivo, da bi poslušali to pesem, ker ob tem času to radijsko postajo vključi

veliko družin. Vprašal me je, kaj predlagam, da bi predvajal namesto te, vendar se je obnašal tako vljudno, da sem ga prosila samo, naj te pesmi ne predvaja v času, ko so otroci doma.

Nikoli nisem izvedela, če je šel moj klic v eter, vendar sem bila hvaležna že, da je radijski napovedovalec prisluhnil. In lahko povem, da je bila naslednjih nekaj dni moja želja uslišana.

Ta izkušnja me je prepričala, da moramo biti pogumni, ko je v naših rokah, da se odločamo in storimo, kar je potrebno, da svoje otroke zaščitimo pred negativnimi vplivi. Tako nas bo Sveti Duh še naprej stalno spremljal. ■

Maria Hernandez, Teksas, ZDA

Ko smo po radiu poslušali pesem, ki se hitro usede v uho, sem postala bolj pozorna na besedilo.

IZGUBLJENA DENARNICA

Pred kratkim sem se preselil v nov dom in prosil sem nekaj cerkvenih članov, da mi pomagajo pri nekem projektu v hiši. Med delom sem šel kupit neki material, ki smo ga potrebovali, da bi delo dokončali. Ko smo delo končali, sem ugotovil, da nimam denarnice. Zajela me je panika, ker je bil v denarnici poleg vseh mojih dokumentov denar, ki sem ga tisti dopoldan pravkar prejel od stranke. Šel sem nazaj po poti do tja, kjer sem opravil nakup, vendar nisem imel sreče. Vrnil sem se domov in gledal, če mi je kam padla, vendar je še vedno nisem našel. Razmišljati sem začel o možnosti, da bom moral dobiti nov izvod vseh dokumentov. Potem pa me je pred odhodom prijatelj vprašal: »Ali si že molil?«

Takoj sem pomislil: »Seveda sem že molil!«

Toda v resnici nisem molil z resničnim namenom. Namesto tega sem hotel nebeškemu Očetu vsiliti svojo voljo in nekako doseči, da bo njegova dolžnost, da mi pomaga najti denarnico. Potem pa sem se spomnil odlomka iz svetih spisov iz Iz 55:8: »Kajti moje misli niso vaše misli in vaše poti niso moje poti, govori Gospod.«

V nedeljo sem šel v cerkev in član,

Nebeškega Očeta sem prosil, naj usliši našo molitev, da bi to okrepilo vero žene in otrok.

ki je bil prejšnji dan z mano, mi je povedal, da je goreče molil k nebeškemu Očetu, da bi jaz našel denarnico. Rekel je, da je čutil, da jo bom našel. Kasneje, ko sem sedel k preučevanju, sem začel brati knjigo starešine Genea R. Cooka, častnega člana sedemdeseterih, *Prejemanje odgovorov na molitve* (Receiving Answers to Our Prayers). Na prvi strani opisuje zgodbo, popolnoma enako moji: sin starešine Cooka je izgubil denarnico, zato se je družina zbrala k molitvi h Gospodu, da bi jo našli.

Ko sem o tej izkušnji prebral, sem to, kar sem se naučil, naredil, zbral sem ženo in otroke. V krogu je vsak

izrekel molitev, proseč Gospoda, da bi našli denarnico, če je to njegova volja.

Pred tem sem bil priča moči molitve, kasneje, ko pa sem molil na samem, sem prosil nebeškega Očeta, naj usliši našo molitev, da bi to okrepilo vero žene in otrok.

Naslednji dan me je poklical neki možki. Rekel je, da je našel denarnico, vključno z denarjem. Jokal sem kot otrok, ker je bila moja molitev uslišana in vera moje družine okrepljena.

Vem, da se nebeški Oče, čeprav skrbi za tako veliko otrok, odzove vsakemu od nas ob svojem času in na svoj način. ■

Luiz Marcelino, Goiás, Brazilija

REŠENI V AVLI

Mož ob nedeljah pogosto dela, tako da je moja skrb, da najine štiri sinove peljem v cerkev. Neko določeno nedeljo sta si bila moja malčka med zakramentnim sestankom v navskrižju. Če sem enega od njiju pritegnila s knjigo, jo je hotel drugi. Poskusila sem s prigrizki, igračkami in pobarvankami, vendar ni nič delovalo. Bila sem preobremenjena s svojima fantkoma, ki, kot se je zdelo, nista mogla eno uro mirno sedeti.

Iz torbe sem vzela igračko in jo dala enoletniku. Nemudoma je triletni Tyson zakričal, ko je skočil na bratca, da bi mu igračko vzel. Bila sem ponižana, ko sem dva kričeca, bojujoča se fantka odnesla v avlo.

Po obrazu so mi lile vroče solze. Zakaj mora biti to tako težko? Delala sem, kar je nebeški Oče hotel, da delam, da svojo družino pripeljem v cerkev, kajne? Vendar nisem več zmogla. Bila sem izčrpana in v zadregi, ko sem se vsak teden med zakramentnim sestankom sama borila s svojimi fanti. Nikoli več nisem hotela priti.

S temi mislimi sem sedela samo okrog 15 sekund in potem je za mano v avlo prišla sestra, ki sem jo komaj poznala. Ime ji je bilo sestra Beus. Običajno je sedela sama, ker je njen mož služil v škofovstvu, otroci pa so

Bila sem preobremenjena s svojima fantkoma, ki, kot se je zdelo, nista mogla eno uro mirno sedeti.

odrasli. Rekla je: »Vedno si sama tukaj! Vidim, kako zelo se trudiš. Bi lahko Tyson sedel z mano?« Sploh se nisem mogla domisliti odgovora! Samo pokimala sem, ko ga je prijala za roko in ga, tedaj mirnega in srečnega, peljala nazaj v kapelo.

Obrisala sem si solze, dvignila dete in ponižno šla nazaj v kapelo, da bi preostanek sestanka spremljala v miru.

Ko smo naslednjo nedeljo prišli na zakramentni sestanek, je Tyson poiskal svojo novo prijateljico. Zvečer moli: »Hvala nebeški Oče za sestro Beus. Tako rad jo imam!«

Minila so več kot tri leta in Tyson v kapeli še vedno pogosto išče sestro Beus. Lansko leto je bila poklicana za njegovo učiteljico v Osnovni. Bil je najsrečnejši fantek na svetu.

Tako hvaležna sem za sestro Beus in njeno pripravljenost, da ima druge rada in jim služi. Vem, da lahko drugim blagoslovimo življenje, ko jim služimo, kakor je Odrešenik. ■
Kristi Lewis, Utah, ZDA

OPRAVLJENO!

Med razgovori, ki sem jih imel kot škof, sem se neko nedeljsko popoldne z dobrim prijateljem pogovarjal o izzivih, s katerimi se je soočal. Ko sem ga nekaj minut poslušal, sem začutil, da potrebuje dosledno branje svetih spisov. Tudi sam sem bil opomnjen, da bi moral biti tudi sam, kot škof, bolj dosleden pri preučevanju svetih spisov, s čemer sem se še boril. Zato sem predlagal, da postaneva »družabnika v odgovornosti« pri prizadevanju za doslednejše preučevanje.

Ko sva vsak dan končala branje svetih spisov, sva drug drugemu poslala tekstovno sporočilo *Opravljeno!* To je bila za oba velika motivacija, ker sva vedela, da nekdo drug čaka, da bi zvedel, če je oni opravil branje tistega dne. Če je eden od naju pozabil, ga je sporočilo spomnilo. Če drugi ni poslal sporočila, ni bil opomnjen. Drug drugemu sva dopuščala, da nadaljuje po svoje, ne da bi vzbujala občutek krivde.

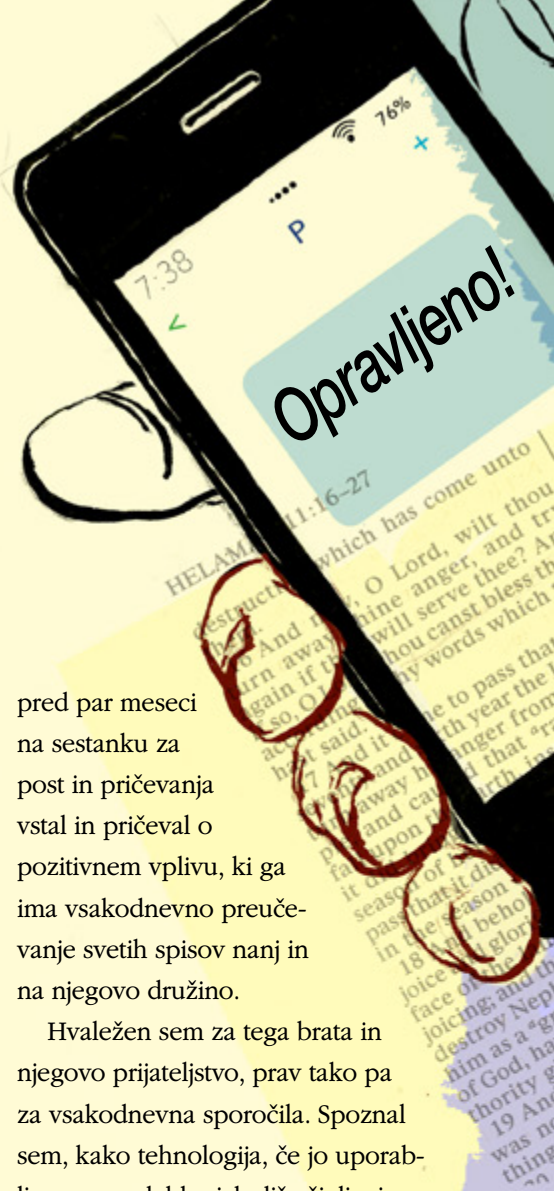
S tem izzivom sva začela pred šestimi meseci in ne spomnim se dneva, da ne bi brala svetih spisov. Ta brat je

pred par meseci na sestanku za post in pričevanja vstal in pričeval o pozitivnem vplivu, ki ga ima vsakodnevno preučevanje svetih spisov nanj in na njegovo družino.

Hvaležen sem za tega brata in njegovo prijateljstvo, prav tako pa za vsakodnevna sporočila. Spoznal sem, kako tehnologija, če jo uporabljamo prav, lahko izboljša življenje. Prav tako sem hvaležen za svete spise in kako pričujejo o Kristusu. Vem, da Odrešenikova odkupna žrtev omogoča vsakomur, da se bo nekega dne vrnil živet k njemu. ■

Alex Whibley, Britanska Kolumbija, Kanada

Postala sva »družabnika v odgovornosti« pri prizadevanju za doslednejše preučevanje.

VAŠA OSEBNA LIAHONA

»Namen vašega blagoslova ni, da bi bil lepo zložen in spravljen. Ni namenjen temu, da bi ga uokvirili ali objavili. Temveč je namenjen branju. Imeli naj bi ga radi. Upoštevali naj bi ga. Vaš patriarhalni blagoslov vas bo pospremil skozi najtemnejšo noč. Vodil vas bo skozi življenjske nevarnosti. ... Vaš patriarhalni blagoslov je vaša osebna liahona, ki vam riše smer in vodi pot.«

Predsednik Thomas S. Monson, Your Patriarchal Blessing: A Liahona of Light, Ensign, nov. 1986, 66.

Razumevanje patriarhalnega blagoslova

Allie Arnell in Margaret Willden

Zivljenje prepredajo neznane vode: *Kam naj grem v šolo? Kaj naj študiram? Ali naj grem na misijon? S kom naj se poročim?* Če bi dobili osebni zemljevid za usmerjanje življenjskih odločitev, ali bi mu sledili?

Nebeški Oče in Jezus Kristus sta nam dala takšen zemljevid – patriarhalni blagoslov – da bi nas v življenju vodila. Čeprav nam je dan dar svobodne volje, da po lastni volji sprejemamo odločitve, patriarhalni blagoslov lahko osvetli, katere poti bodo prinesle največjo srečo.

Toda zgolj to, da zemljevid imamo, ni dovolj. Zemljevid moramo preučevati, razumeti in razbirati njegov pomen. Podobno boste, ko boste razumeli jezik, uporabljen v vašem patriarhalnem blagoslovu – vašem osebнем vodiču za življenje – lahko prepoznali, kdo ste v Božjih očeh in kaj lahko postanete.

Odkrijte svoje poreklo

Vaš patriarhalni blagoslov v prvi vrsti navaja vaše poreklo oziroma določeni rod od dvanajstih Jakobovih (ki se je kasneje imenoval Izrael) rodov, kateremu pripadate. Čeprav vsi nismo dobesedni Jakobovi potomci, nas sveti spisi učijo, da so člani Cerkve posvojeni v Izraelovo hišo: Kajti kolikor jih sprejme ta evangelij, se bodo imenovali z Božjim imenom in bodo prišteti med Jakobove potomce in bodo vstali in ga blagoslovili kot svojega očeta (gl. Abraham 2:10).

Shelisa Schoepfel iz Utaha v ZDA pravi: »Ker vem, da sem iz Jakobove hiše, mi to pomaga razumeti moj namen v tem življenju in zakaj sem poklicana v določene poklice v Cerkvi.«

Vaš patriarhalni blagoslov lahko opiše tudi vsak sorodni blagoslov, ki pripada vašemu določenemu rodu. Na primer, veliko članov Cerkve pripada Efraimovemu rodu, rodu, ki ima

Ugotovite, kateri deli vašega blagoslova vam lahko pomagajo najti smernice za vaše življenje.

edinstveno odgovornost, da sporočilo o evangelijski obnovi nese v svet (gl. 5 Mz 33:13–17; NaZ 133:26–34).

Poiščite osebni nasvet

Če se zemljevid uporablja pravilno, popotnika varuje, da se ne izgubi. Podobno vam bo vaš patriarhalni blagoslov na tem zemeljskem potovanju ponudil nasvete in smernice za vaše

NASVETI ZA PREUČEVANJE

- V svojem patriarhalnem blagoslovu prepoznajte nasvete, svarila, talente in obljube. Molite o tem, kako se morda nanašajo na vašo trenutno življenjsko fazo.
- Svoj blagoslov temeljito in pogosto preučujte vse življenje. Isti stavek vam ob nekem drugem času lahko pomeni nekaj drugega.
- Zapomnite si, da patriarhalni blagoslov ne omenja vsakega vidika vašega življenja. Čeprav v vašem blagoslovu neki pomemben cilj ni omenjen, je to še vseeno lahko nekaj pomembnega, za kar si prizadevajte.
- Bodite poslušni evangeliju. Blagoslovi v vašem patriarhalnem blagoslovu so pogojeni z vašo pravičnostjo.
- Postavite si cilje, da boste iskali darove in razvili talente, omenjene v vašem blagoslovu.
- Premišlujte o tem, kam ste v življenju namenjeni in kje bi radi navsezadnje bili. Kako so vaši cilji usklajeni z vašim patriarhalnim blagoslovom?
- Premislite, da bi napravili kopijo svojega patriarhalnega blagoslova, da bi jo uporabljali za preučevanje. Zapišete lahko vpoglede, pobarvate besede, ki izstopajo, in zabeležite odlomke iz svetih spisov, ki se nanašajo na vaš blagoslov.

življenje. Vaš patriarhalni blagoslov vam kar ne reče, kaj narediti, lahko pa vam ponudi osebni vpogled v to, kate-re poti – če boste po njih hodili v veri – vam lahko pomagajo, ko svoje življenje usklajujete z voljo nebeškega Očeta. Ko svoj patriarhalni blagoslov preučujete in si prizadevate živeti v skladu s tem, kar privablja Gospodovega Duha, lahko najdete varnost, radost in vodstvo.

Gabriel Paredes iz Lime v Peruju pravi: »Nekatere nasvete, ki so mi bili dani v blagoslovu, sem lahko v celoti v družini udejanjal šele potem, ko sva se z ženo pečatila.

Nedavno sva se spraševala, kaj bi naredila, da bi najino novo družino okrepila in utrdila. Na najino vprašanje je bilo odgovorjeno preko mojega patriarhalnega blagoslova. V njem mi je svetovano, naj v družini na prvo mesto dajem spoštovanje, strpnost in ljubezen, kajti to je nekaj pomembnih temeljev v evangeliju Jezusa Kristusa.

Ko sva se z ženo osredotočila na to, sva težave lahko premagala. Kot družina imamo občasno še vedno izzive, vendar smo srečni. Čutil sem, kakor da me Gospod opominja, kako bom lahko imel družino, ki mi jo je obljubil. Vem, da Gospod govori skozi patriarhalne blagoslove in da bi nasvete v njih v življenju morali uporabljati.«

Prisluhnite svarilom

Ni nujno, da bo na zemljevidu označeno vsako tveganje na poti,

na srečo pa patriarhalni blagoslov pogosto izreka svarila, ki nas na poti varujejo. Nekatera od teh svaril nas varujejo pred Satanovim vplivom; druga nas lahko navdihnejo, kako naj premagamo naravnega človeka v sebi.

V patriarhalnem blagoslovu Caitlin Carr iz Utaha nekaj teh svaril ni bilo jasnih takoj, toda kasnejše preučevanje blagoslova ji je dalo nov vpogled.

»Ko sem prejela svoj patriarhalni blagoslov, sem bila posvarjena pred ljudmi, ki bi me z laskavimi besedami poskusili odpeljati od resnice. O tem nisem kaj dosti razmišljala; trdno sem bila prepričana v nauke, ki so me jih poučevali.

Toda naslednje leto sem bila soočena z idejami in nazori, ki so bili, na prvi pogled, videti zakoreninjeni v pravičnosti in ljubezni, vendar niso bili. Zdelo se je, da so ta sporočila prihajala od vsepovsod: medijev, šole, celo tesnih prijateljev. Čeprav sem vedela, da so ti nazori v nasprotju z Božjim načrtom, sem naenkrat želela podpreti oboje: te nove posvetne zamisli in Cerkev. Kmalu sem spoznala, da 'nihče ne more služiti dvema gospodarjema' (Mt 6:24) in da se na človeško modrost ne bi smela zanašati. Nebeški Oče je moje dvome razrešil preko svetih spisov ter mi v mislih in srcu spregovoril z mirom. Posledično se mi je okrepilo pričevanje in odločnejše zagovarjam, kar vem, da je res.«

Razvijajte darove in talente

Vaš patriarhalni blagoslov lahko omenja tudi duhovne darove in talente, ki vam jih je Gospod dal za gradnjo njegovega kraljestva. Če vaš blagoslov omenja talent, ki vam je neznan, bi to bilo lahko zato, ker morda še niste imeli priložnosti, da bi ta talent odkrili ali ga razvili. Z marljivim iskanjem in Gospodovo pomočjo lahko uresničite ta talent in še veliko drugih.

Razvijanje talentov vam lahko pomaga prepoznati edinstvene stvari, ki jih lahko doprinesete h Gospodovemu delu. Johanna Blackwell iz Kalifornije v ZDA se v darove in talente v svojem blagoslovu pogloblja, ko čuti skušnjava, da bi se primerjala z drugimi: »Ko obnovim besede v svojem patriarhalnem blagoslovu, sem opomnjena, da sem blagoslovljena z darovi, ki sem jih potrebovala, da sem premagala preizkušnje in sodelovala v pospeševanju Gospodovega dela.

Moj blagoslov mi pove o moji sposobnosti, da ljubim, odpuščam in imam pogum, da se družim z ljudmi okrog sebe. Ko te darove udejanjam, me Gospod blagoslavlja z večjo željo, da bi spoznala in se povezala z novimi ljudmi in kulturami. Posledično se je moje pričevanje, da smo vsi otroci ljubečega nebeškega Očeta, poglobilo in lahko služim drugim, ko si vsak od nas prizadeva postati kakor Kristus.«

Prizadevajte si za obljubljene blagoslove

Kot zadnje, naš patriarhalni blagoslov razodeva blagoslove, ki nam jih je obljubil nebeški Oče, če mu ostanemo zvesti. Ni jamstva glede tega, kdaj se bodo te obljube izpolnile, lahko pa vemo, da se bodo izpolnile, dokler bomo poslušno živeli po evangeliju, najsi v tem življenju ali v naslednjem.

Sergio Gutierrez iz Nevade v ZDA se zanaša na obljubo iz svojega

patriarhalnega blagoslova, kadar čuti zaskrbljenost glede svojih prihodnjih kariernih načrtov: »Včasih sem zaskrbljen glede negotove prihodnosti, toda v mojem patriarhalnem blagoslovu je obljuba, ki me v mislih vedno pomiri. Ta obljuba mi pomaga vedeti, da bom, dokler bom trdo delal in ostal zvest, imel potrebne vire, da bom lahko poskrbel za družino in gradil Cerkev. Ne vem še natanko, katero karierno pot bi rad ubral, toda ta obljuba mi daje vero in zaupanje.«

Če ste se kdaj spraševali, kakšna je volja nebeškega Očeta za vas, niste sami. Gospod je razumel, da se boste soočali z veliko različnimi potmi, po katerih bi v življenju lahko hodili, zato vam je priskrbel osebni zemljevid, da svoje življenje lahko uravnate z njegovim evangelijem. Patriarhalni blagoslovi ne morejo sprejemati odločitev namesto nas, slednje pa nas lahko vodijo do našega osebnega razodetja. Patriarhalni blagoslov nam pokaže, kako ustrezamo Gospodovemu načrtu o zbiranju Izraela, tako da izvemo za svoj rod; dani so nam osebni nasveti, svarila in obljube; in poučeni smo o edinstvenih darovih in talentih, ki nam jih je nebeški Oče dal, da bi mu služili. Dokler si prizadevate živeti v skladu z vsemi temi sestavnimi deli vašega patriarhalnega blagoslova, lahko veste, da so vaše odločitve v skladu z Gospodovo voljo za vaše življenje. ■

Autorici živita v Illinoisu in New Yorku v ZDA.

Gospod vam je priskrbel osebni zemljevid, zato da bi svoje življenje lahko uravnavali z njegovim evangelijem.

Priprave za novo potovanje

Karina Martins Pereira Correia iz Lime

V tednih pred poroko in temeljskim pečatenjem, sem postajala nekoliko živčna glede vsega, kar sem morala narediti, preden si bom ustvarila novo družino. Navzlic vsej radosti tega trenutka sem čutila stres, ker sem morala organizirati najine nove vsakodnevne zadeve, spraviti najine finance v red, najti skladišče za najino imetje in glede vseh mojih novih odgovornosti žene. Hotela sem poskrbeti, da bova najino zakonsko zvezo začela na pravi način, tako da si bova med najinimi dejavnostmi vzela čas za pomembne stvari, kot je spolnjevanje zapovedi in skupno preživljanje časa kot mož in žena navzlic najinim številnim obveznostim.

Ko se je poročni dan približeval, me je presenetila vrsta nočnih mor

o najrazličnejših težavah, ki bi lahko doletele družino. Ker prihajam iz ljubeče, vendar trpeče družine, ki so jo ogrožali neprestani in hudi prepiri ter strta srca, so slabe sanje name vplivale bolj, kakor bi smele. Tako sem se neke noči, po več takšnih kot tista, prebudila prepotena in se odločila, da bom upoštevala nasvet, ki ga je v svojem govoru »Srce predajmo Bogu« dala sestra Neill F. Marriott, druga svetovalka v generalnem predsedstvu Mladenk (*185. jesenska generalna konferenca*, okt. 2015, 13). Zaprla sem oči in molila: »Dragi nebeški Oče, kaj naj naredim, da bodo te slabe stvari ostale daleč od moje družine?«

Odgovor me je zadel tako hitro in močno, kakor če bi nekdo odprl vrata v mojo glavo in vanjo dal misel. Tihi, mirni glas mi je zašepetal: »Zgolj delaj,

Kakor Nefi, ki je plul v neznano, sem morala udejanjati vero v Gospoda glede bodoče družine.

kar bi morala. Bodi zvesta na vsakem koraku.« Duh je zašepetal neki konkretni nasvet in čutila sem, da bo vse v redu, če bom tiste stvari delala.

Nasmehnila sem se in v prsih začutila toplino. Vse skrbi so bile nenadoma pozabljene, ker sem vedela, da je to res. Svetega Duha sem

občutila že prej, nikdar pa ne tako močno kot tisto noč. Okrog sebe sem občutila ljubezen nebeškega Očeta in Odrešenika ter vedela, da je udobje in odrešenje moje družine zanju prav tako pomembno kot zame.

Kot dodatno zagotovilo sem se spomnila zgodbe iz svetih spisov, trenutka, ko je Gospod Nefiju naročil zgraditi ladjo: »In zgodilo se je, da mi je Gospod spregovoril, rekoč: Zgradil boš ladjo, *tako kakor ti bom pokazal*, da bom tvoje ljudi ponesel čez te vode.« (1 Ne 17:8; poudarek dodan)

Nefi in njegova družina so bili leta v divjini in so prestajali vsakovrstne stiske. Lahko bi ga bilo strah oditi na potovanje čez morje in bi strahovom dopustil, da bi postali močnejši od njegove vere. Vendar ni. Sprejel je Božja navodila in jim bil poslušen. Verjel je, da se bodo njegove obljube izpolnile. Gospod Nefiju nikdar ni rekel, da viharjev ne bo ali da valovi ne bodo udarjali ob ladjo. Temveč mu je rekel, da bo, če bo njegovim navodilom sledil, svojo družino lahko varno vodil čez ocean v obljubljeni deželo.

Spoznala sem, da sem tudi sama veliko let potovala skozi divjino, sedaj pa sem bila pred morjem in se pripravljala na novo potovanje: zakonsko zvezo. Bila sem poklicana – in mislim, da to velja za vse družine svetih iz poslednjih dni – zgraditi ladjo po Božjih navodilih.

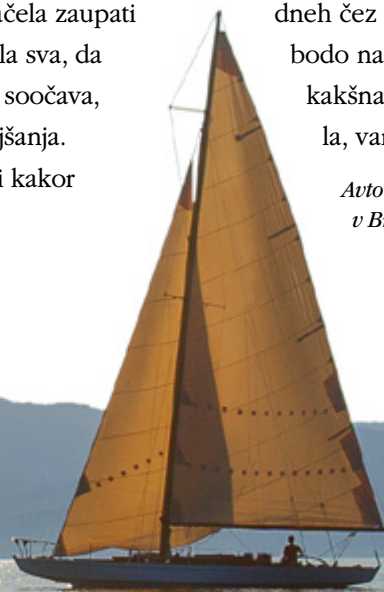
Potem ko sva se z možem poročila, so težave res prišle. Zbolela sem in borila sva se, da so najine finančne zadeve ostajale v ravnovesju in da sva v prakso prenesla vse dobre navade, ki sva se jih odločila imeti.

Toda nasvet, ki sem ga prejela tisto noč, je ostal v mojem srcu. Vsak dan sva si prizadevala, da bi v srcih spoznala in cenila Božjo besedo, da bi sledila dobremu vzoru najinih dragih voditeljev – vključno Kristusa – in da bi izboljšala svoje obnašanje. Prejela sem močnejše pričevanje o molitvi in resnično okusila Očetovo ljubezen do nas. Vse bolj sem začela zaupati in se manj bati. Spoznala sva, da so težave, s katerimi se soočava, postale koraki do izboljšanja. Danes se najin dom zdi kakor košček nebes.

Še vedno sva na začetku najinega potovanja, toda poroka in družina je bila najboljša odločitev, kar sem jih kdaj sprejela. V srcu mi prekipeva od radosti, ko pomislim na tempeljsko uredbo, ki sva jo prejela, in vem, da je bila pečatena z Božjim polnomočjem. Bolj razumem pomembnost družine v načrtu nebeškega Očeta in svetost zaveze, ki sva jo sklenila, bolj bi rada pomagala drugim družinam, da bi prejele isto uredbo.

Spoznala sem, da mi ni treba skrbeti, kaj se bo zgodilo, kajti »Bog nam ni dal duha boječnosti, temveč duha moči, ljubezni in razumnosti« (2 Tim 1:7). Preprosto moramo biti poslušni, upoštevati navodila, ki so dana preko svetih spisov in besed sodobnih prerokov ter prositi v molitvi za več osebnih navodil. Če vse to delamo, gremo v teh poslednjih dneh čez ocean prepričani, da bodo naši ljubljeni, ne glede kakšna težava nas bo doletela, varni. ■

Autorica živi v kraju Paraná v Braziliji.

Kako naj preučujem v **MISLIH** in v **SRCU**?

Odkrijte, kaj lahko naredite, ko imate vprašanja.

Kaj bi morali narediti, ko imate kakšno doktrinarno, zgodovinsko ali osebno vprašanje? Kako najdete odgovor? Gospod nam obljublja, da nam bo govoril v mislih in v srcu (gl. NaZ 8:2). Kako uporabljate svoje misli *in* srce, zato da prepoznate navdih? Sledi nekaj predlogov.

MISLI

Preučujte, molite, poslušajte

Starešina Robert D. Hales iz zboru dvanajstih apostolov je rekel, da takrat, ko sprejemamo »velike življenjske odločitve ..., nebeški Oče od nas pričakuje, da uporabljamo svobodno voljo, položaj v mislih preučimo glede na evangelijska načela in mu odločitev prinesemo v molitvi.« (Sveti Duh, 186. spomladanska generalna konferenca, apr. 2016, 104)

Enako je z vsakim drugim vprašanjem. Ko boste preučevali, iskreno molite glede odgovorov, ki jih boste pri tem našli. Sveti Duh vas bo navdihnil – bodisi z zamislimi, besedami v mislih ali drugimi osebnimi opomini – da vas bo vodil do naslednjih odgovorov, ki jih potrebujete.

Uporabite vire

Preiskujete svete spise, vključno z Vodičem po svetih spisih in drugimi učnimi pripomočki. Preiskujete lahko tudi druge vire SPD, kot so govori z generalnih konferenc, evangelijske tematike na LDS.org, cerkvene revije, projekt Joseph Smith Papers idr. (Na str. 54 gl. seznam koristnih cerkvenih virov.)

O tem spregovorite

Ne bojte se prositi za pomoč. Starešina Ronald A. Rasband iz zboru dvanajstih apostolov nas je spodbudil: »Dal vam bom izziv. ... Spomniti se morate nekoga, ki vam bo [pomagal najti dogovore] – zaupnega prijatelja, starša oziroma staršev, starih staršev, učitelja, škofovstva [ali] svetovalca ... – in dobiti bi morali odgovore na ta vprašanja.« (Face to Face broadcast, 20. jan. 2016) Poskusite! Z nekom, ki mu zaupate, se pogovorite o svojih vprašanjih in odgovore poiščita skupaj.

molite

poslušajte

govorite

ILUSTRIRAL: JOSH TALBOT

preučujte

preučujte

molite

poslušajte

potrpežljivost

ODGOVORI OD BOGA

»Zastavljanje poštenih vprašanj je pomembno za krepitev vere; uporabljamo pa razum in čustva. Gospod je rekel, da nam bo govoril v mislih in v srcu (gl. NaZ 8:2).

Vsi odgovori ne bodo prišli nemudoma, večino vprašanj pa je moč razrešiti z iskrenim preučevanjem in iskanjem odgovorov od Boga.»

Starešina Neil L. Andersen iz zbora dvanajstih apostolov, Vera ni slučaj, temveč odločitev, 185. jesenska generalna konferenca, okt. 2015, 52.

SRCE***Preučujte, molite, poslušajte***

To so pomembni koraki za poglobljanje v mislih in srcu. Predsednik Dieter F. Uchtdorf, drugi svetovalec v Prvem predsedstvu, je rekel: »Če hočete duhovno resnico prepoznati, morate uporabiti prave instrumente. Duhovne resnice ne morete spoznati z instrumenti, ki je ne morejo zaznati.« (Kako prejmemo pričevanje o luči in resnici, 184. jesenska generalna konferenca, okt. 2014, 19) Sveti Duh je instrument, skozi katerega lahko spoznavamo duhovne stvari. Ko torej molite in prisluhnete Duhu, boste sčasoma zmožni najdi odgovore.

Bodite potrpežljivi

Predsednik Uchtdorf pojasni tudi: »Bolj se v srcu in mislih nagibamo k Bogu, bolj nam dušo obliva nebeška luč. ... Postopoma nam stvari, ki so bile prej zamegljene, temne in oddaljene, postanejo jasne, svetle in znane. (Kako prejmemo pričevanje o luči in resnici, 19) Iskanje odgovorov je lahko dolg postopek. A če ste za odgovore voljni prisluhniti, čeprav je potreben čas, jih boste našli.

Vadite prepoznavanje navdiha

Bolj prepoznate navdih in ste pripravljeni nekaj storiti, ko vam Duh v srcu šepeta, lažje v prihodnje prepoznate nadaljnji navdih. Čutite, da je prav, oziroma se v mislih zmedete, če je narobe (gl. NaZ 9:8-9). Prav tako nemara občutite blag opomin, občutek miru ali še en občutek, ki ga poznate samo vi. Gospod vas pozna in ve, kako boste Duha razumeli. Dal vam bo ljubeče vodstvo, ki je edinstveno za vas. Zatorej še naprej poslušajte in vadite. ■

PREUČEVANJE SVETIH SPISOV *ponotranjite*

*Preglejte naslednje nasvete
za preučevanje evangelija in
iskanje odgovorov na vaša
duhovna vprašanja.*

Bethany Bartholomew

cerkvene revije

Kako preučujete, ko iščete odgovore na duhovna vprašanja ali ko svete spise zgolj skušate samo bolje razumeti? Mislim vas – prav vas. V šoli ima vsak drugačne učne navade, včasih pa pozabljamo, da lahko poosebimo tudi evangelijsko preučevanje. Ko boste naslednjič imeli duhovno ali doktrinarno vprašanje, preizkusite kakšnega od naslednjih nasvetov, da boste ugotovili, kaj pri vas deluje najboljše.

1. NAPRAVITE

Napravite seznam, tabelo ali zemljevid. (Gl. spodnje primere.)

Napravite mrežo s ključnimi podatki. Zapišite besede in zamisli, nato jih povežite s črtami in oblački, da boste pokazali, v kakšnem odnosu so.

NAPRAVITE SEZNAM, TABELO ALI ZEMLJEVID

Včasih je v pomoč, če si med preučevanjem evangelija vizualno organizirate misli, tako da jih daste na papir, v tabelo ali na nekakšen zemljevid. Sledi primer tabele, ki bi jo nekdo lahko napravil pri preučevanju Pavlovih pisem v Novi zavezi. Napravite lahko svoj seznam, tabelo ali zemljevid in uporabite obliko, ki vam je najbolj v pomoč. Bodite ustvarjalni! Poiščite zabavne načine za organiziranje evangelijskega preučevanja.

PAVLOVO PISMO

PISMO	Z DRUŽABNIKOM?	PIŠE IZ ...?	GLAVNE TEME PISMA
Primer: Prvo pismo Timoteju	ni omenjeno	Laodicea (gl. opombo na koncu 1 Tim 6)	pravi nauk, Odrešenik, molitev, vera in dobrotljivost, lastnosti voditelja, odpad, skrb za revne, ostati zvest, izogibanje posvetnemu bogastvu

2. NAPIŠITE

Misli in vtise, ki jih prejmete pri preučevanju evangelija, zabeležite v učni dnevnik in te misli pogosto ponovno preberite.

Svoje misli in vtise po svojih molitvah zapišite, čeprav se vtisi ne nanašajo neposredno na temo, ki jo preučujete. Uvidite, kaj vas Duh uči v tem času.

Vprašanja si zabeležite v zvezek, telefon ali v blok ob postelji, da vas bodo opominjala in vam pomagala premišljevat o tem, kar se vsak dan učite.

3. POSLUŠAJTE IN SE POGOVARJAJTE

Pogovarjajte se s staršem in voditeljem, ki mu zaupate. Zadevo rešita skupaj. Morda bo nekaj časa trajalo, toda pri tem bosta rasla oba.

Učite nekoga. Izmenično poučujte, kar *že* znate. O tem, kar ste se naučili, se pogovarjajte.

Na glas poslušajte svete spise in druge zgodbe SPD in vire.

4. RAZISKUJTE

Preglejte učne dodatke v svetih spisih in na spletu (gl. spodnji seznam koristnih virov SPD).

Na LDS.org poiščite videe in pesmi o tem, kar preučujete.

Preučite tematsko ozadje. Raziščite zgodovino oziroma poglavja, ki se navezujejo na temo oziroma odlomek iz svetih spisov, ki ga preučujete.

NAJ VAM POMAGAJO UČNI PRIPOMOČKI

V svetih spisih in na spletu je na voljo veliko dragocenih virov, ki so vam lahko v pomoč, ko preučujete pomembne teme. Sledi seznam nekaj virov, ki so vam na voljo, in kje jih najdete.

V SVETIH SPISIH

- Vodič po svetih spisih
- Svetopisemska časovna os (dogodki iz Stare in Nove zaveze v časovnem zaporedju s približnimi datumi)
- Harmony of the Gospels (zgodbe o Odrešeniku iz Evangelijev po Mateju, Marku, Luku in Janezu, razvrščene po dogodkih, krajih in približnih datumih)
- Sveto pismo, ki ga je prevedel Joseph Smith
- zemljevidi in fotografije
- seznam kratic

NA LDS.ORG

- sveti spisi (scriptures.lds.org)
- generalna konferenca (conference.lds.org)
- evangelijske teme (topics.lds.org)
- revije (liahona.lds.org)
- cerkvena zgodovina (history.lds.org)
- učni pripomočki (scriptures.lds.org)
- viri za lekcije in poučevanje (lds.org/go/41754a)
- LDS Media Library (lds.org/media-library)
- pomoč pri izzivih (lds.org/go/41754b)

DRUGI SPLETNI VIRI

- družinska zgodovina (familysearch.org)
- Mormon Channel (mormonchannel.org)
- sveti spisi, navedeni pri generalni konferenci (scriptures.byu.edu)
- Mormon Newsroom (mormonnewsroom.org)
- misijonarsko delo in oznanjanje evangelija (mormon.org)
- projekt Joseph Smith Papers (josephsmithpapers.org)

5. NAREDITE

Uprizorite zgodbe iz svetih spisov ali drugih virov. Kako vam to, da se vživite v to osebo, pomaga bolje razumeti, kar preučujete? Kako bi bile videti podobne situacije v vašem življenju?

Napravite verigo z odlomki iz svetih spisov, ki povezuje odgovore, ki jih najdete v svetih spisih. (Gl. spodnje primere.)

NAPRAVITE VERIGO ZA PREUČEVANJE SVETIH SPISOV

Včasih si je koristno zapisati več odlomkov iz svetih spisov, ki pokrivajo isto temo. Preverite Vodič po svetih spisih glede odlomkov iz svetih spisov, ki se nanašajo na temo, ki jo preučujete. Nato uporabite opombe in širše besedilo, da boste odlomke iz svetih spisov povezali z več informacijami o isti temi. Odlomek iz svetih spisov, ki je naslednji v verigi, zapišite na rob prejšnjega odlomka iz svetih spisov itn. Med konferenčnimi govori lahko poiščete tudi konkretno temo, ki vam bo v pomoč pri raziskovanju (gl. tematski seznam na conference.lds.org). Primer tega je veriga za preučevanje svetih spisov na temo upanja.

VERIGA ZA PREUČEVANJE SVETIH SPISOV

Odlomki iz svetih spisov o upanju:

Začetek: Mor 7:40

Et 12:4

Mor 7:3

NaZ 138:14

Mor 7:41

Zaključek: Al 46:39 (Na rob ob ta odlomek iz svetih spisov zapišite Mor 7:40.)

Govori o upanju:

- Škof Dean M. Davies, Blagoslovi čaščanja, 186. jesenska generalna konferenca, okt. 2016.
- Starešina Paul V. Johnson, In smrti ne bo več, 186. spomladanska generalna konferenca, apr. 2016.
- Predsednik Dieter F. Uchtdorf, Zadel si vas bo na rame in vas nesel domov, 186. spomladanska generalna konferenca, apr. 2016.
- Starešina L. Whitney Clayton, Odločite se verjeti, 185. spomladanska generalna konferenca, apr. 2015.
- Predsednik Boyd K. Packer (1924–2015), Razlog za upanje, 184. jesenska generalna konferenca, okt. 2014.
- Predsednik Henry B. Eyring, Neprecenljiva dediščina upanja, 184. spomladanska generalna konferenca, apr. 2014. ■

starešina
Quentin L. Cook
 iz zbora dvanajstih
 apostolov

KAKO NAJTI PRAVI MIR

Pobožne želje dobrih ljudi vsepovsod so bile in vedno bodo za mir na svetu. Nikoli ne smemo opustiti prizadevanj za ta cilj. Toda predsednik Joseph F. Smith (1838-1918) je učil: »Na svet tisti duh miru in ljubezni nikakor ne more priti ..., dokler človeštvo ne bo sprejelo Božje resnice in Božjega sporočila ... in priznalo njegove moči in polnomočja, ki je božansko.«

Iskreno upamo in molimo za mir na svetu, toda kot posamezniki in družine lahko prejmemo tiste vrste mir, ki je obljubljeno **plačilo pravičnih**. Ta mir je obljubljeni dar Odrešenikovega poslanstva in odkupnega žrtvovanja.

Mir ni le varnost ali odsotnost vojne, nasilja, sporov in preprirov. Mir izvira iz **vednosti, da Odrešenik ve, kdo smo, da ve, da verujemo vanj, da ga imamo radi in da spolnujemo njegove zapovedi** celo in zlasti sredi tragičnih življenjskih preizkušenj in tragedij (gl. NaZ 121:7–8).

»Kje naj najdem mir? Kje naj najdem uteho, ko drugje ne dosežem popolnosti?« (Where Can I Turn for Peace?, *Hymns*, št. 129.) **Odgovor je Odrešenik**, ki je vir in avtor miru. On je »Knez miru« (Iz 9:6).

Če pred Bogom **postanemo ponižni, vedno molimo, se kesamo** grehov, stopimo v **krstne vode strtega srca in skesanega duha** in **postanemo pravi učenci** Jezusa Kristusa – so to izvrstni primeri pravičnosti, ki je nagrajena s trajnim mirom.

Cerkev je zatočišče, kjer Kristusovi privrženci prejmejo mir. Nekateri mladi v svetu pravijo, da so duhovni, a ne verni. To, da se počutiš duhovnega, je dober prvi korak. Vendar v Cerkvi **dobimo prijatelje, poduk in se nas hrani z dobro Božjo besedo**. Še pomembneje pa je, da je duhovniško polnomočje v Cerkvi tisto, ki nudi **svete uredbe in zaveze**, ki družine povežejo za vedno in zaradi katerih vsak od nas lahko spolnjuje pogoje, zato da se bo vrnil k Bogu

Očetu in Jezusu Kristusu v celestialno kraljestvo. Te uredbe prinašajo mir, ker so Gospodove zaveze.

Prav v templjih se odvija veliko teh svetih uredb in so tudi vir mirnega zatočišča pred svetom. Ta mir občutijo tudi tisti, ki **hodijo po tempeljskem ozemlju** ali pridejo na tempeljski dan odprtih vrat.

Odrešenik je vir pravega miru. Tudi glede življenjskih preizkušenj bo pravično življenje zaradi Odrešenikove odkupne daritve in njegove milostljivosti poplačano z notranjim mirom (gl. Jn 14:26–27; 16:33). ■

Iz govora na spomladanski generalni konferenci 2013.

Pozabljene knjige, živo pričevanje

Vsi so me gledali. Ali Cerkev lahko obranim samo s svojim preprostim pričevanjem?

Abegail D. Ferrer

Neko leto sem imela cilj, da bom poglobila svoje duhovno učenje. Cerkvene knjige, zgibanke, priročnike in svete spise sem lačna Božje besede povsod, tudi v šolo, nosila sabo. Vendar se je moj trud upočasnjal, ko sem se začela učiti za prihajajoči preizkus znanja.

Nekega dne je učiteljica vodila razpravo, v kateri je vse nekatoliške študente v razredu prosila, naj vstanejo. Bila sem edina sveta iz poslednjih dni v razredu. Vstalo je še šest drugih dijakov.

Potem so nas spraševali: Kateri cerkvi pripadate? Kdo jo je ustanovil? Kako je bila vaša cerkev ustanovljena?

Odgovarjala sem zadnja. Bila sem napeta, ko sem se zavedla, da s sabo nimam cerkvenih knjig, ampak trudila sem se spomniti stvari, ki sem jih preučevala. Spomnila sem se odlomka iz Svetega pisma:

»Zaupaj v Gospoda z vsem svojim srcem, na svojo razumnost pa se ne zanašaj.

Na vseh svojih poteh ga spoznavaj in on bo uravnaval tvoje steze.« (Prg 3:5–6)

Pogumno sem stopila pred razred in pozabila svoje strahove. Povedala sem,

da sem članica Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni. Povedala sem jim zgodbo o fantu, Josephu Smithu, ki je videl Boga. V prsih mi je gorelo in iz oči so se mi ulile solze. Povedala sem, da je bila Cerkev ustanovljena 6. aprila 1830, in pričevala, da je bil poklican Božji prerok in obnovljeno duhovništvo. Pričevala sem, da vem, da je vse to res.

Veliko ur preučevanja evangelija je bilo vredno tega. Pomagalo mi je obraniti vero in oznanjati evangelij. Bila sem ponosna, ko se se mi nekaj tednov kasneje štirje sošolci pridružili v cerkvi.

Ta izkušnja me je naučila pomembnosti pričevanja. Najprej sem se spraševala, zakaj me Gospod ni spodbudil, da bi tisti dan prinesla knjige. Pomagale bi mi popolno odgovoriti na zastavljena vprašanja. Potem pa sem spoznala, da si nam ni potrebno zapomniti vsega o Cerkvi ali se zanašati na reference – preučevati, živeti in oznanjati evangelij moramo, zanašajoč se na Svetega Duha. Nisem imela svojih knjig, imela pa sem pričevanje. ■

Autorica živi v Cagayanu na Filipinih.

VIDELI SO GA

Ti posamezniki so vstalega Odrešenika dejansko videli, toda tudi vi ste lahko na svoj način Kristusove priče.

Kaj mislite, kako bi bilo, če bi bili priča vstalemu Odrešeniku? Na stotine ljudem v Jezusovem času si tega ni bilo treba predstavljati – to so doživeli. Sveti spisi pripovedujejo vsaj o ducatu zapisanih trenutkih v Novi zavezi in več drugih v Mormonovi knjigi, ko se je vstali Gospod prikazal ljudem. Ti posamezniki so pričevali o največjih čudežih v zgodovini: Jezus Kristus je premagal smrt in omogočil, da bo vsak od nas spet živel. Precej neverjetno, kajne?

Kaj torej točno pomeni biti Kristusova priča? Poglejmo si nekaj teh trenutkov v svetih spisih in premišljimo, kako smo tudi mi, celo ne da bi ga fizično videli, Kristusove priče.

Marija Magdalena

Marija Magdalena je bila prva priča. Po križanju je v nedeljo zjutraj z nekaj drugimi ženskami prišla h grobu, da bi maznila Gospodovo telo. Ko je odkrila, da je grob prazen, je zajokala. Nekdo se ji je približal od zadaj in jo vprašal: »Žena, zakaj jokaš?« Predstavljajte si njeno presenečenje, ko je odkrila, da je to Jezus, ki je vstal od mrtvih. (Gl. Jn 20:1–18.)

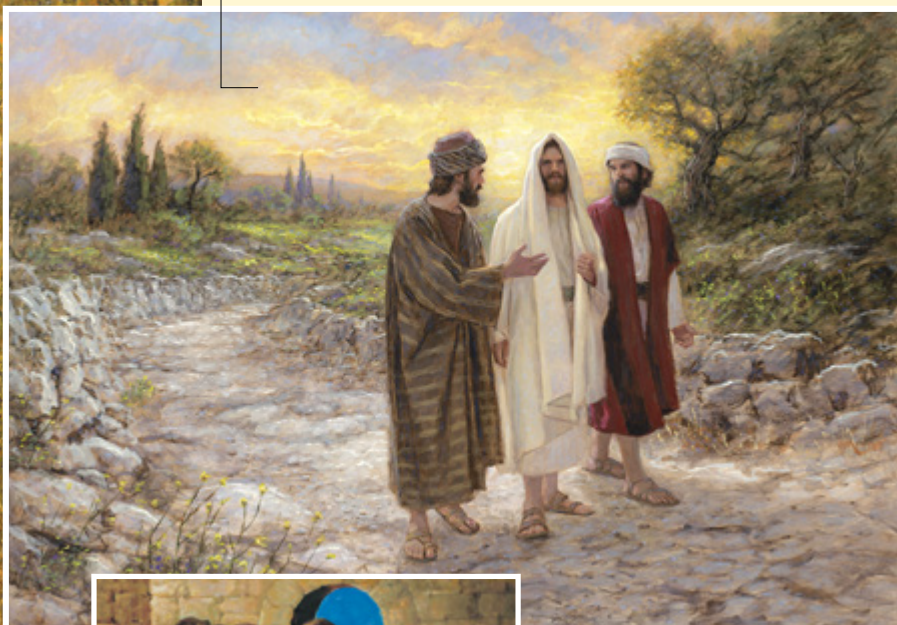

PENNANT © ISTOCK/GETTY IMAGES

Dva učena na poti v Emavs

Kleopa in še en učenec sta hodila po poti v Emavs, ko se jima je pridružil neznanec. Svojega novega družabnika nista prepoznala, toda med skupno večerjo je neznanec razlomil kruh. Potem so se jima oči odprle in sta spoznala, da sta ves čas potovala z Odrešenikom. »Ali ni najino srce gorelo v naju ...?« sta se spraševala, premišljujoč potrditev, ki sta jo občutila, da je bil resnično z njima.

(Gl. Lk 24:13-34.)

Deset apostolov

Oba učenca, ki sta v Emavs potovala s Kristusom, sta se vrnila v Jeruzalem in desetim apostolom povedala o svoji izkušnji. Ko sta govorila, se je prikazal sam Odrešenik in rekel: »Poglejte moje roke in

moje noge, da sem jaz sam. Potipljite me in pogledjte, kajti duh nima mesa in kosti, kakor vidite, da jih imam jaz.«

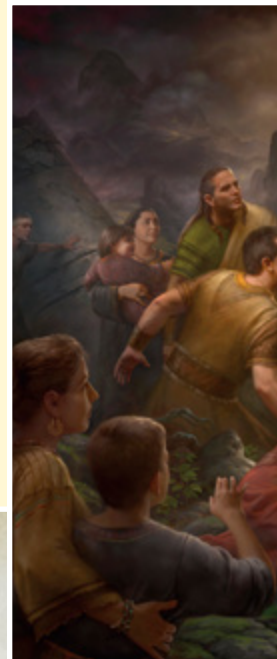
(Gl. Lk 24:36-41, 44-49.)

Apostol Tomaž

Apostol Tomaž ni bil prisoten, ko se je Odrešenik apostolom prikazal prvič, zato ni verjel, da je Kristus vstal. Teden kasneje se je Kristus ponovno prikazal apostolom. Tokrat je *bil* Tomaž tam in ker je Kristusa videl, je verjel, da je vstal. Odrešenik je Tomaža posvaril pred tem, da veruje šele potem, ko vidi: »Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa so začeli verovati!« (Gl. Jn 20:24-29.)

BRIAN CALL, SLIKA TOMAŽA

Enajst apostolov pri Tiberijskem jezeru

Ne dolgo po [Jezusovem] vstajenju je več apostolov šlo loviti na Tiberijsko jezero, vendar niso imeli sreče. Naslednje jutro se je prikazal Odrešenik in jim svetoval, naj mrežo vržejo na desno stran čolna. Ko so to storili, se je v mrežo ujelo toliko rib, da so jo komaj izvlekli! Ko so se skupaj najedli, je Odrešenik učil o pomembnosti oznanjevanja, rekoč: »[Hranite] moja jagnjeta!« Apostoli so preostanek svojih življenj delali prav to - ljudi so poučevali o Kristusu - in v nekaterih primerih so za to celo dali svoja življenja. (Gl. Jn 21:1-22.)

DAVID LINDSLEY, VSTAJI KRISTUS OB TIBERIJSKEM MORU

HOWARD LYON, EN PASTIR

Nefijci v Ameriki

Med križanjem so deželo v Ameriki razdejali potresi, ogenj, druge naravne nesreče in trije dnevi teme, kar je bilo znamenje o Odrešenikovi smrti. Kristus se je kasneje spustil iz nebes in prišel k množici 2.500 zbranim blizu templja v deželi Obilje. Ljudem je rekel, naj otipajo znamenja ran na njegovih rokah in nogah ter strani, izrekel molitev in drugega za drugim blagoslovil nefijske otroke. Naslednji dan se je zbralo še več ljudi in Odrešenik je prišel k njim in jih poučeval. Učenci so naposled ustanovili Kristusovo cerkev, Nefijci pa so prejeli tako močno pričevanje, da so se oni in tudi Lamanci spreobrnili h Gospodu. (Gl. 3 Ne 11–18; gl. tudi 3 Ne 8–10; 4 Ne 1.)

Priče tedaj in danes

Kristus se je prikazal tudi številnim drugim, med njimi več ženskam, ki so prišle h grobu, da bi Mariji Magdaleni pomagale pri maziljenju Kristusovega telesa, skupini več kot petsto mož, Jakobu in Pavlu. (Gl. Mt 28:9; Apd 9:4–19; 1 Kor 15:6–7; gl. tudi 3 Ne 19; 26:13.)

Morda nimamo priložnosti, da bi Odrešenika videli, kakor so ga te priče, a ste vseeno lahko Kristusove priče. Sami lahko poiščete Odrešenika, kakor ga je Marija, ko je šla h grobu, tako da se bolj poučite o njem. Ali pa bi vero vanj lahko udeležali tako, da spolnujete zapovedi in sledite nasvetu prerokov. Ali pa bi Odrešenikove blagoslove v svojem življenju prepoznali, kakor sta jih oba učenca, ki sta hodila v Emavs. To veliko noč premišlujte o tem, kaj pomeni biti Kristusova priča. Ti ljudje so bili dobesedne priče, ki so dejansko videle Kristusa – to pa ni edini način, kako ste mu v svojem življenju lahko priča. ■

UČITE SE OD NJEGA

»Ko čutite pričevanje Svetega Duha o [Kristusu], ki se v vašem duhu nenehno potrdi v različnih izkušnjah in okoliščinah, ko si iz dneva v dan v življenju prizadevate visoko držati luč s svojim vzorom in ko pričujete ter drugim pomagate, da ga spoznajo in mu sledijo,

ste Kristusove priče.«

Starešina D. Todd Christofferson iz zbora dvanajstih apostolov, *Becoming a Witness of Christ, Liahona*, mar. 2008, 63.

NAŠ PROSTOR

BOG NAM JE DAL ORODJE

Moj stric je umetnik in izdeluje majhne lesene ladje v steklenicah. Za njihovo izdelavo je potrebno veliko časa, zbranosti in truda.

Nekega dne sem videla vse njegovo orodje in opazila, kako je vsako orodje namenjeno za določeno podrobnost oziroma oblikovanje ladje. Ko sem ga pri delu opazovala, sem bila presenečena, kako to orodje uporablja za izdelavo tistih ladij. Spomnila sem se zgodbe o tem, kako je Nefti gradil ladjo (gl. 1 Ne 17–18). Gradil jo je na Gospodov način, ne na človeški. Bog nam je dal orodje, da svoje ladje gradimo na njegov način. Sveti spisi, vera in Božja ljubezen so orodja, ki jih moram v življenju uporabljati, da bom svojo ladjo zgradila brez vsakršnih razpok. Vsak dan se učim, kako naj bom Gospodova učenka. ■

María Mercedes G., Monagas, Venezuela

OSAMLJENOST

Bila je hladna pomlad na Danskem. Ravno sem prišel na redni misijon in moje pričevanje je bilo šibko. Spreobrnili sem se pred komaj devetnajstimi meseci in bil sem poln negotovosti glede soočanja s tujo deželo, jezika, ki ga nisem znal govoriti, in labirinta ulic, v katerem se nisem znašel. Moje, nekoč hvaležnosti polne molitve so kmalu postale grenko obtoževanje: »Bog, zakaj si me pustil samega?«

Nekega jutra sem ga rotiti v molitvi. Toda namesto da bi z jezo v srcu

spraševal »zakaj«, sem prosil za pričevanje o evangelijskih resnicah in odpravo mojih dvomov.

Po molitvi sem odprl svete spise. Odprli so se pri 5 Mz 31:6: »Bodite krepki in pogumni, ne bojte se in ne trepetajte pred njimi! Kajti Gospod, tvoj Bog, hodi s teboj; ne bo te pustil samega in ne bo te zapustil.«

V srcu sem se vzradostil, ko sem prepoznal odgovor na molitev: Bog je bil ves čas ob meni. Raje je preprosto čakal na iskreno molitev, ne pa na obtožbe, da me je zapustil.

Bog me ne bo nikoli zapustil, tudi ko se vse zdi brezupno. In v molitvi in svetih spisih lahko začutimo njegovo radost. ■

Clayton E., Teksas, ZDA

VI STE NA VRSTI

Liahona pričakuje vaše izkušnje in pogled na življenje po evangeliju. Svojo zgodbo pošljite na liahona.lds.org ali po elektronski pošti na liahona@ldschurch.org. Vključite ime in priimek, oddelek oziroma kol in dovoljenje staršev.

LE NAPREJ, KRŠČANSKI VOJAKI

»Moški in ženske, ki bi radi dobili sedeže v celestialnem kraljestvu,
bodo spoznali, da se morajo boriti vsak dan.«

(Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young [1997], 294.)

»Kako naj vem, da Bog posluša moje molitve?«

Molitev je velik blagoslov in obljubljenost nam je, da nebeški Oče vedno posluša, a pogosto je zato, da njegove odgovore prepoznamo, potrebnega nekaj dela.¹

Premislite naslednje: Bog vas bodisi sliši bodisi vas ne. Če vas ne, potem seveda nima smisla moliti. Če pa vas (in vas!), moramo ugotoviti, kako se *resnično* sporazumevati z njim v molitvi, prepoznati odgovore in zvesto iti naprej.

Ko čutimo, da ne posluša, moramo morda izkusiti nekaj notranje rasti. Morda bi si zastavili nekaj vprašanj: Ali sem čist? Ali so moji motivi vredni? Ali sem pripravljen narediti, kar prosiš?² Če je odgovor na vsakega od teh da, ste lahko prepričani, da vam bo Gospod, vaš Bog, dal odgovore na vaše molitve (gl. NaZ 112:10). Zapomnite si, odgovori včasih pridejo komaj opazno in nepričakovano.

Če ste na nekaj teh vprašanj odgovorili z ne, nikoli ni prepozno! Spremenite, kar je v vašem življenju treba spremeniti, zato da boste lahko imeli Duha. Bodite se pripravljene odzvati na navdih, ki ga prejmete.

In ne pozabite, da odgovore vsak prejme drugače. Molite, da vas bo Sveti Duh učil, kako *lahko* prepoznate odgovore. Sprva jih morda ne boste zlahka prepoznali, a to je kakor vsaka druga spretnost: vaja dela mojstra. Verujte in zaupajte, da nebeški Oče *vselej* posluša.

OPOMBE

1. Gl. Mt 7:7; Jak 1:5–6; Al 33:4–11; NaZ 8:1–2.
2. Gl. Richard G. Scott, Learning to Recognize Answers to Prayer, *Ensign*, nov. 1989, 32.

Prisluhnite Duhu

Poskusite prisluhniti Svetemu Duhu. Ljudje Svetega Duha slišijo na različne načine, zatorej

morda pričakujete, da boste zaslišali mirni, tihi glas, medtem ko bo navdih prišel kot občutek. Vem, da vam bo Sveti Duh povedal vse, kar morate vedeti – samo prisluhniti morate.

Elise G., 13 let, Alberta, Kanada

Odgovori v Cerkvi

Nekoč sem močno kolebala, ali naj grem na zmenek z nečlanom. Neke nedelje je neka sestra na zakramentnem sestanku imela govor, glede katerega se je zdelo, da je namenjen prav meni. Tisti trenutek sem prejela gotovost, da je Gospod odgovoril na mojo molitev. Prej sem bila zmedena glede tega, kaj naj naredim, nato pa me je pomiril Sveti Duh, ki mi je srce navdal z radostjo in pogumom. Bog nam odgovori preko občutkov, misli, svetih spisov in celo govornikov v cerkvi!

Karen V., 19 let, Minas Gerais, Brazilija

Ne pozabite, kdo ste

Vem, da nas Bog sliši, ker mi molitev v srcu daje občutek miru, olajšanja in ljubezni. Vidim,

da me iz dneva v dan osvobaja pred številnimi nevarnostmi in da varuje

mojo družino, in čutim, da me ljubi. Preden grem v šolo, vedno izrečem temo Mladenk; pomaga mi, da se spomnim, da sem hči nebeškega Očeta, ki me ljubi.

Nicol M., 19 let, Lima, Peru

Otrokova molitev

Vem, da nebeški Oče sliši mojo molitev, zaradi naslednjih besed v pesmi za Osnovno

»Otrokova molitev« (*neuradni prevod*):

»Oče nebeški, si res tam nekje? In ali slišiš res otrok molitve vse? Daleč nebesa so, pravijo, čutim, da v molitvi blizu so.« Ko se spomnim te pesmi, vem, da posluša, ker čutim Duha in njegovo neskončno ljubezen do mene. Ko se spomnim, da me ljubi, čutim tolažbo in vem, da moje molitve sliši.

Elaine B., 16 let, Severna Karolina, ZDA

Prosrite in boste prejeli

Sveti spisi nas vseskozi učijo, da bo Bog vedno slišal naše molitve in da bo nanje odgovoril, če ga nagovorimo z vero in resnično namero. V srcih bomo občutili potrditev, da nas sliši, občutek miru in spokojnosti. Čutimo lahko tudi, da bo vse v redu, če upoštevamo Očetovo voljo. Če dvomimo, da nas sliši, bi morali vodstvo iskati v svetih spisih, nato pa vprašati, ali je to, kar smo prebrali, res.

Constanza L., 20 let, Bío Bío, Čile

Zaupajte mu

Nebeški Oče vedno posluša naše molitve, včasih pa se zdi, da na naše molitve ne odgovarja, ker nam morda ne odgovori, kakor in ko želimo, da bi. Svojo voljo bi morali podvreči njegovi in verovati, da ve, kaj je za nas najbolje. Nebeški Oče nas ljubi in nam bo vedno pomagal, da se bomo učili in rasli, ko odgovarja na naše molitve.

Mosiah M., 17 let, Utah, ZDA

Molite iskreno

Po molitvi lahko prisluhnete občutkom in nameram, ki pridejo v vaše srce. Eno od tega je lahko odgovor na vašo molitev. Ko molimo z resničnim namenom in iskrenim srcem, se nebeški Oče odzove glede na vero, ki jo imamo vanj. Ne odgovarja nam zgolj zato, da bi potešil našo radovednost.

Jean-Claude N., 16 let, Kasai-Central, Demokratična republika Kongo

NE OBUPAJTE

»Bodite poslušni, spomnite se, kolikokrat ste v preteklosti občutili Duha, in

prosrite v veri. Dobili boste odgovore in občutili boste Gospodovo ljubezen in mir. Morda odgovora ne bo tako hitro ali tako, kakor bi ga želeli, vendar bo prišel. Ne obupajte!«

Starešina James B. Martino od sedemdesetih, Obrnite se k Bogu in odgovori bodo prišli, 185. jesenska generalna konferenca, okt. 2015, 44.

Poiščite ga

Nekoč sem se spraševal, ali Bog lahko sliši moje molitve, nato pa sem odgovor začutil v srcu. Nekoga sem slišal pričevati o molitvi in sem občutil Svetega Duha. Moj drugi nasvet bi bil, da vprašajte svoje starše, škofa ali druge člane oddelka. Lahko bi celo molili za pomoč pri tej temi!

Joshua S., 13 let, Oregon, ZDA

VPRAŠANJE ZA NASLEDNJO ŠTEVILKO

»Kako naj prijatelje prosim, naj o drugih ne govorijo neprijazno ali neprimerno?«

Svoje odgovore, in če želite, fotografijo visoke resolucije, pošljite do 15. maja 2017 na liahona.lds.org (kliknite »Submit an Article«) ali preko e-pošte liahona@ldschurch.org.

Če želite, da bosta vaš odgovor in fotografija objavljena, priložite naslednje podatke in dovoljenje: prvič, ime in priimek, drugič, datum rojstva, tretjič, ime oddelka oziroma veje, četrtič, ime kola oziroma okrožja, petič, vaše pisno dovoljenje in, če ste mlajši od 18 let, pisno dovoljenje vaših staršev (dovolj je e-pismo).

Odgovore lahko zaradi dolžine in jasnosti priredimo.

Andrej in grda beseda

Julie C. Donaldson

Po resnični zgodbi

Trudil se bom kesati, biti boljši, moliti
(gl. *I'll try to repent, to do better, to pray*,
Children's Songbook, 98).

»**M**isliš, da si boljši od drugih, ker ne prekli-
njaš?« Nikolaj rekel med odmorom.

»To ni res,« je rekel Andrej.

»Zakaj potem nočeš izreči
ene same kletvice? Samo ene?
Ne bo te konec. Vsi drugi
preklinjajo.«

Andrej je skomignil z ra-
meni. »Preprosto nočem.«

Andrej je vedel, da
ni prav preklinjati in
da nas zato Sveti Duh
zapusti. Andrej je hotel,
da ga Sveti Duh sprem-
lja. Zato ni preklinjal.

Andrej je bil
na šoli novinec
in dotlej je bil
Nikolaj edi-
ni v šestem
razredu, ki je
hotel biti nje-
gov prijatelj.
Toda Nikolaj
ga je vsak sle-
herni dan moril
glede preklinjanja.
In Andrej je bil vsak
dan malo bolj naveli-
čan reči ne. Poleg tega

se je Andrej bal, da Nikolaj ne bi bil
več njegov prijatelj, in potem
bi bil res osamljen.

»Reci samo
eno kletvico,«
je po šoli
rekel Nikolaj.
»Nato te bom
pustil pri miru.«

Andrej je
bil naposled
tako utrujen
od tega, ker

ga je moril, da je izrekel
eno kletvico – eno, ki ni bila
tako grda.

Nikolaj je prikimal. »Dobro,
sedaj si eden od nas.«

Po tem so z Andrejem go-
vorili tudi drugi Nikolajevi
prijatelji. Z njim so
obedovali in med
odmorom igrali

nogomet. Toda biti v skupini Nikolajevih prijateljev je bilo, kakor stopiti v živi pesek. Bolj se je Andrej družil z njimi, bolj je govoril in se obnašal kakor oni. In vsi so preklinjali. Zelo. Drug drugemu so se smejali in se žalili. O svojih učiteljih so govorili neotesano. Veliko so se jezili in ravnali podlo. Andrej se je začel vse večkrat jeziti in našel vse več razlogov za preklinjanje.

Nekega večera, ko mame in očeta ni bilo, sta se Andrej in njegova starejša sestra Katja sprla glede tega, katero oddajo bosta gledala. Preden je Andrej sploh uspel premisliti, je iz njegovih ust priletela kletvica.

Katja je bila videti zaprepadena. »Mami bom povedala.«

Andrej je stekel v svojo sobo in zaloputnil z vrati. Kaj je narobe z vsemi? Zakaj ga ves čas jezijo? Ko sta se starša vrnila, je Andrej na stežaj odprl vrata in Katjo slišal reči: »Mami, Andrej je preklinjal.«

»Kaj?« Mama je bila videti presenečena. »Andrej nikdar ne bi preklinjal.«

Andrej je zaprl vrata in omahnil na posteljo. Premišljeval je, kako se je spremenil, odkar je začel preklinjati. Že dolgo je bilo tega, kar je čutil Svetega Duha.

Andrej je pokleknil ob posteljo in molil. »Dragi nebeški Oče, tako žal mi je, da sem bil hudoben in jezen. Oprosti, ker sem začel preklinjati. Poboljšal se bom.«

Ko je Andrej molil, mu je srce navdal topel občutek. Prvič, odkar je začel preklinjati, je bil res srečen. Vedel je, da ga ima Bog rad, in lahko je občutil Svetega Duha. Čutil je, da mu je odpuščeno, in vedel je, da se bo spremenil in poboljšal.

Potem ko je molil, je mami povedal resnico in se opravičil Katji. Potem se je počutil bolje. Kesanje mu je dobro delo.

Andrej naslednji dan v šoli ni obedoval z Nikolajevo skupino. Namesto tega je prisedel k nekim otrokom, ki jih ni poznal. Potreben bo čas, ampak Andrej je vedel, da bo našel prijatelje, ki so dobri in srečni in ne preklinjajo. Prav kakor on. ■

Autorica živi v Utahu v ZDA.

IZZIV OSP

»Ime nebeškega Očeta in Jezusa Kristusa bom uporabljal spoštljivo. Ne bom preklinjal ali uporabljal surovih besed.«
(Moja evangelijska merila)

Na eno stran lista napišite ali narišite, kako se počutite zaradi dobrih besed. Na drugo napišite ali narišite, kako se počutite zaradi grdih besed.

Preberite 3 Mz 19:12. Zakaj je pomembno, da spoštljivo uporabljamo ime nebeškega Očeta in Jezusa Kristusa?

Starša ali voditelja vprašajte, zakaj bi mi morali uporabljati lepe besede in kako so bili zato blagoslovljeni.

Zadajam si izziv, da bom ...

starešina
David A. Bednar
iz zbora dvanajstih
apostolov

Kako naj okrepi družino?

Članom svoje družine povejte, da jih imate radi, in to pokažite z dejanji.

Pričujte o tem, kar po pričevanju Svetega Duha veste, da je res. Pričujte ljudem, ki jih imate najrajši.

Rade volje se družini pridružite pri družinski molitvi in preučevanju svetih spisov. Dejavno sodelujte pri družinskem večeru in poskrbite, da bo zabavno.

Obnovljeni evangelij Jezusa Kristusa zvesto preučujte, po njem živite in ga imejte radi.

Joy D. Jones

generalna
predsednica
Osnovne

Vsak dan se pripravljajte za TEMPELJ

Ko sem bila stara devet let, sem imela v Osnovni čudovito učiteljico po imenu sestra Kohler. Bila sem zelo sramežljiva, ona pa je bila tako blaga, da sem bila rada z njo. Nekega dne je vsakemu od nas dala list. Zapisali smo, kaj hočemo postati, ko odrastemo. Napisala sem: »Iti na college in se poročiti v templju.« Svoj list sem nalepila na vrata omare. Ponoči je skozi okno sijala ulična svetilka. Pogledala sem list. Spomnil me je, da hočem iti v tempelj.

Tedaj je bilo po svetu samo dvanajst templjev. Hotela sem iti v vsakega.

Kadar sta mama in oče načrtovala počitnice, sta našo družino vedno peljala v tempelj. Živeli smo v Oregonu v ZDA. Najbližji tempelj je bil 965 kilometrov daleč v Cardstonu v Alberti v Kanadi. Naš avto ni imel klime. Z bratom in sestro smo sedeli na zadnjem sedežu. Na zunanjo stran okna smo obesili moko brisačo. Potem smo si jo dali na vrat, da bi nas ohladila.

Bilo je vznemirljivo, ko smo končno zagledali tempelj. Nisem veliko vedela o tem, kaj se tam dogaja, vendar sta bila starša vedno srečna, ko sta prišla ven. Vedela sem, da je tempelj zelo pomemben. Vedela sem, da je to Gospodova hiša. (Na fotografiji sem tista v beli majici.)

Ko sem bila stara dvanajst let, sem šla v več templjev na tempeljske krste. Potem, ko sem spoznala bodočega moža, sem izvedela, da ima tudi on rad templje! Poročila sva se v templju Manti v Utahu.

Vsak dan se lahko pripravljate za tempelj. Kadar lahko, pojdite v tempelj. Dotaknite se njegovih zidov. Ko je bil moj vnuk Jarret star enajst let, je z očetom vsako nedeljo raziskoval družinsko zgodovino. Našel je več kot dvesto imen prednikov. Sedaj, ko ima dvanajst let, za te prednike opravlja krste.

Ko ste v templju, hodite, kjer hodi Jezus. To je njegova hiša. Upam, da boste vsak dan molili k nebeškemu Očetu, da vam bo pomagal, da se boste pripravili za tempelj in začutili njegovo ljubezen. ■

Star žari

Jane McBride

Po resnični zgodbi

»Lepo je biti tukaj z vami v Osnovni« (Children's Songbook, 254)

Star si je popravila oblečilo. Še vedno je imela nenavaden občutek, ker je za cerkev nosila obleko. V njeni prejšnji cerkvi so dekleta ob nedeljah nosila hlače ali kratke hlače. V njeni novi cerkvi pa ne. Z mamo sta se ravno krstili v Cerkvi Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni.

Star je vzdihnila, ko se je gledala v ogledalu. Bila je navdušena, ker bo prvič šla v cerkev kot uradna članica, bila pa je tudi živčna. Prej je ves čas v cerkvi ostala pri mami. Tokrat pa bo šla v Osnovno.

Star je svojemu odsevu pomežiknila. Kaj če se ne bo vklopila? Kaj če drugim otrokom ne bo všeč?

»Star? Ali si pripravljena?« je zaklicala mami.

Star je prišla dol. »Ali sem videti v redu?« je vprašala.

Mami se je nasmehnila. »Lepa si.«

Star se je nakremžila. »To moraš reči. Moja mami si.«

»Prav imaš. To moram reči. Ker je res.«

Star se je nasmehnila. Mami jo je vedno znala spraviti v dobro voljo. Toda še vedno jo je bilo strah. Kaj če se noben otrok ne bo hotel pogovarjati z njo? V šoli je imela prijatelje, a niso bili člani njene nove cerkve. Želela si je, da bi imela vsaj enega

prijatelja, ki bi šel z njo v cerkev.

»Pravkar sem se spomnila nečesa, kar moram narediti,« je povedala mami.

Stekla je po stopnicah in pokleknila ob svoji postelji. »Dragi nebeški Oče, prosim, pomagaj mi najti prijatelje. Verjamem, da je to, kar so me učili misijonarji, res, a me je strah.«

Star je še klečala in prisluhnila. Naslednji trenutek je začutila prijeten, miren občutek in ni bila več tako živčna.

Star in mami sta v cerkvi prisedli k družini s tremi dekletci. Starša sta se pred začetkom sestanka

predstavila in se začela pogovarjati z mami. Star je deklicam pomagala pobarvati Jezusovo sliko.

K njim je prišel škof Andrews. »Sestra Cunningham! Star! Lepo vaju je danes videti!« Obema se je toplo nasmehnil in se z njima rokoval. Star je pozabila, kako so vsi v cerkvi prijazni. Morda se bo vseeno s kom spoprijateljila.

Star je po zakramentnem sestanku odšla v Osnovno.

Ko se je usedla, je živčno pogledovala k drugim otrokom. Pogovarjali so se in zdelo se je, da je ne opazijo. Star je postala žalostna. Navsezadnje bo sama.

Prav takrat je v sobo stopila deklica Starine starosti. »Tudi ona je videti živčna,« je pomislila Star. »Lahko bi jo ogovorila.«

Star je močno vdihnila, nato pa stopila k deklici. »Živijo, ime mi je Star. Nova sem. Ali bi rada sedela poleg mene?« Star je zadrževala dih. Ali bo deklica hotela biti njena prijateljica?

Dekličine ustnice so se zaokrožile v zadržan nasmeh. »Jaz sem Sarah. Tudi jaz sem nova. Z družino smo se ravno preselili iz Ontaria.«

»Z mami sva se pred dvema tednoma krstili,« je rekla Star. »Pravzaprav ne vem, kaj bi morala delati.«

Sarah se je zdaj bolj nasmehnila. »Skupaj bova ugotovili.«

Star in Sarah sta prisedli k drugim. Star je na trenutke opazila, da jo Sarah gleda, in se ji je nasmehnila. Sarah se je nasmehnila nazaj. Star je čutila mir in srečo. Vedela je, da je nebeški Oče odgovoril na njeno molitev in ji pomagal najti prijateljico.

V razredu je učiteljica Star in Sarah prosila, naj se predstavita.

Star je vstala. »Ime mi je Star Cunningham. «Z mami sva se pred dvema tednoma krstili.« Počakala je in nasmeh na njenem obrazu je bil vse večji, ko se je uzrla k svoji novi prijateljici. »In to je moja prijateljica Sarah.« ■

Autorica živi v Koloradu v ZDA.

PREMISLITE

Kako lahko izkažete dobrodošlico nekemu, ki je v cerkvi nov?

Bodite luč!

Elizabeth Pinborough

ljubite

ne opravljajte

odpuščajte

podpirajte

spodbujajte

povabite

poslušajte

bodite prijatelji

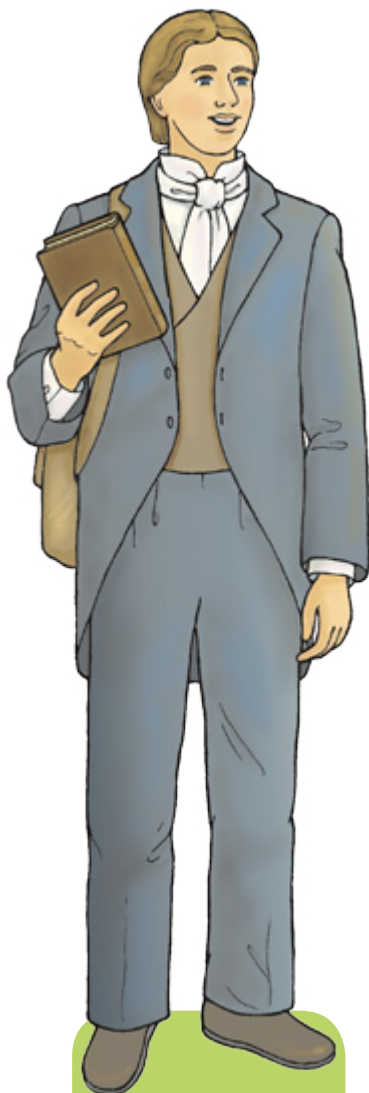
»Torej povzdignite svojo luč, da bo svetila svetu. Glejte, jaz sem luč, ki jo povzdigate.« (3 Ne 18:24)

Drugim smo lahko luč tako, da smo njihovi pravi prijatelji. Preberite naslednje predloge in dodajte nekaj svojih. Vsakič, ko napišete ime nekoga, ki bi mu radi pokazali, da ga imate radi, pobarvajte več sonca.

- 1. Druge imejte radi:** V njihovih življenjih lahko veliko spremenite! Kristus jih ima rad, zato se potrudite in jim to ljubezen pokažite.
Kdo: _____
- 2. Odpuščajte:** Če vas kdo prizadene, stvari poskusite videti z njegovega zornega kota. Če mu odpustite, mu lahko pomagate, da se mu omehča srce.
Kdo: _____
- 3. Spodbujajte:** Prijatelje pohvalite za njihovo odličnost. V njih prepoznajte najboljše, tudi če se morajo izboljšati. Če se potrudite, jim to prav tako pomaga!
Kdo: _____
- 4. Prisluhnite Svetemu Duhu:** Vaše besede lahko slabo situacijo spremenijo v dobro. Sveti Duh vam lahko pomaga, da boste vedeli kaj reči in kako biti prijazni.
Kdo: _____
- 5. Nikoli ne opravljajte:** Neprijazne besede lahko ranijo. Drugim dopustite možnost dvoma in prezrite negativne misli.
Kdo: _____
- 6. Podpirajte prijatelje:** Če boste prišli na prijateljev športni dogodek ali šolsko igro, bo začutil, da ga imate radi.
Kdo: _____
- 7. Povabite druge, da bodo izvedeli za evangelij:** Tudi, če ne sprejmejo, kar jim poveste, ste jim pokazali, da vam je toliko mar, da ste jim povedali.
Kdo: _____
- 8. Spoprijateljite se z različnimi ljudi:** Drugi lahko naredijo toliko dobrega. Kristus je navzlic vsemu vsem ljudem pomagal in jih imel rad.
Kdo: _____

Oznanjanje evangelija

Naslednje uporabite za pripovedovanje zgodb iz cerkvene zgodovine!

Samuel Smith

Hyrum Smith

Parley P. Pratt

Potem, ko je bila Cerkev ustanovljena, je nebeški Oče želel, da bi vsi slišali za evangelij. Prvi misijonar je bil Samuel, brat Josepha Smitha. O evangeliju je druge učil tudi Hyrum, Josephov starejši brat. Nekega dne je možki po imenu Parley P. Pratt Hyrumu povedal, da je ves dan bral Mormonovo knjigo. Hyrum mu je o Cerkvi povedal še več, nakar se je krstil. Potem je Parley šel na misijon! Postal je voditelj v Cerkvi.

Na liahona.lds.org poiščite še več znanih ljudi iz cerkvene zgodovine.

Razmišljanje o Jezusu

Lindsay Tanner

Po resnični zgodbi

Mía je bila vznemirjena. Bila je prvič v cerkvi! Misijonarki sta njeni družini povedali o tej cerkvi. Odločili so se, da bodo prišli.

Mía se je ozrla naokrog. Na mizi je videla bel prt. Nekaj je bilo pod njim.

»Kaj je pod tistim prtom?« je Mía vprašala eno od misijonark.

Sestra Hanson se je nasmehnila.

»To je zakrament.«

Zakrament. To je velika beseda.

Mía je slišala misijonarki mami in očku govoriti o tem. Vendar ni zares vedela, kaj to je.

Vsi so zapeli pesem. Dva moška sta dvignila bel prt. Pod njim so bili pladnji s kruhom! Mía ju je gledala, ko sta kruh razlomila na koščke.

Po pesmi je moški izrekel molitev. Drugi moški so kruh razdelili vsem.

»Kruh nas spomni na Jezusovo telo,« je zašepetala sestra García.

Mía je vzela košček kruha. Predstavljala si je, da pred njo stoji Jezus.

Potem je bila druga molitev. Moški so nosili pladnje z majcenimi kozarčki vode.

»Voda nas spomni na Jezusovo kri,« je zašepetala sestra García. »Za nas je umrl, ker nas ima rad.«

Mía je vzela kozarček vode. Razmišljala je, kako zelo jo ima Jezus rad. Čutila je, kot da bi jo močno objel.

Kasneje je sestra Hanson dala Míi majhno Jezusovo sliko. »Jemo kruh in pijemo vodo, da se spominjamo Jezusa in obljubimo, da mu bomo sledili.« Nasmehnila se je. »Kaj si misliš o zakramentu?«

Mía je pogledala Jezusovo sliko. Spomnila se je toplega občutka. Nasmehnila se je. »Bilo je veličastno! Jezusa imam rada.« ■

Autorica živi v Kaliforniji v ZDA.

Jezus nam je dal zakrament

Kim Webb Reid

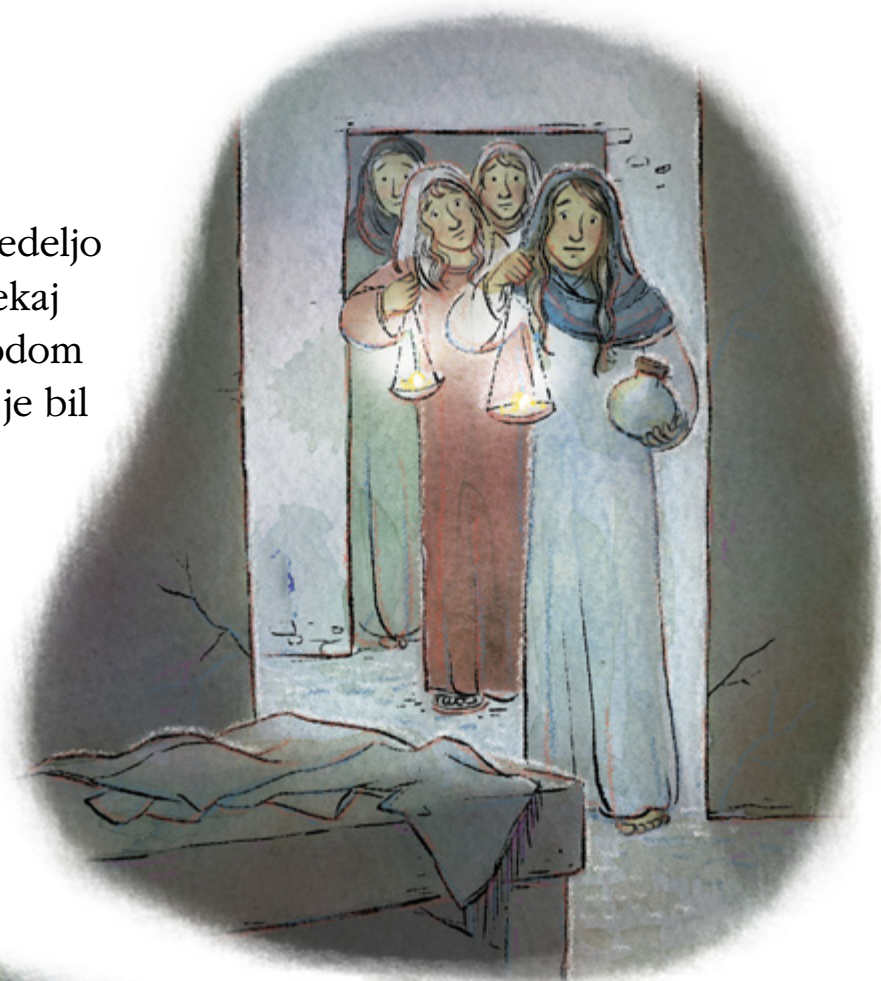

Jezus je vedel, da se mu je čas na zemlji skoraj iztekel. Apostole je zbral pri zadnji večerji. Dal jim je zakrament in jim naročil, naj se ga vedno spominjajo.

Jezus je šel v vrt molit. Trpel je za vse grehe in žalostne stvari v življenju vsakega človeka. Potem je umrl na križu in je bil pokopan v grobu.

Po Jezusovi smrti je v nedeljo zjutraj h grobu prišlo nekaj žensk. Kamen pred vhomom je bil odvaljen, grob pa je bil prazen! Kje je bil Jezus?

Spet je bil živ! Marija Magdalena je Jezusa videla. Šel je k apostolom, da bi bili pripravljene poučevati evangelij, potem ko se bo vrnil v nebesa.

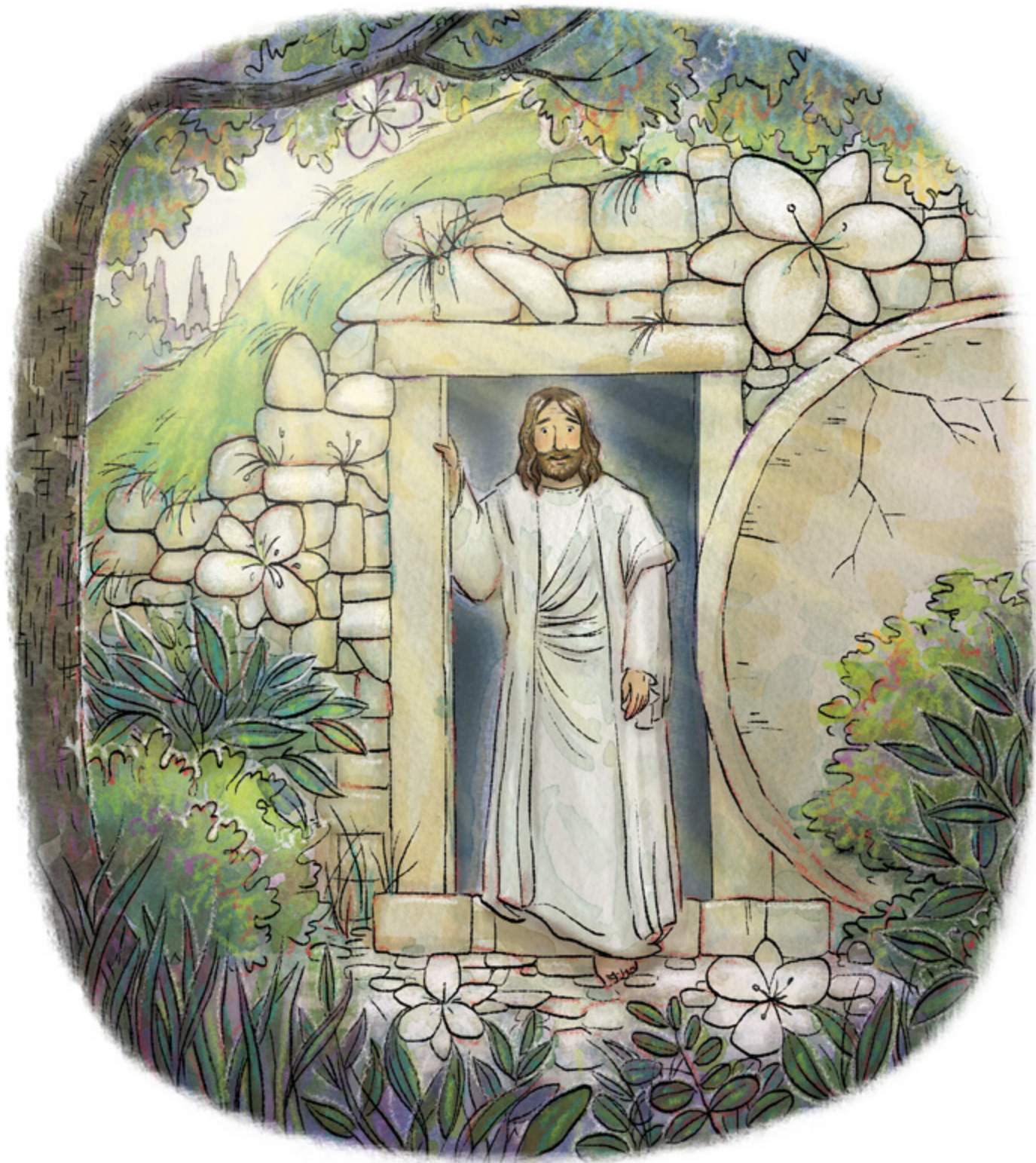

Ko vzamem zakrament, se spomnim Jezusa. Spomnim se, da je zame živel in umrl in vstal, da bom lahko ponovno živel! ■

Velikonočne lilije

Prelepe bele velikonočne lilije nas spominjajo na čudoviti dan, ko je Jezus vstal.

Na tej sliki se skriva pet belih lilij. Vsakič, ko eno najdeš,
povej eno stvar, ki si se jo naučil o Jezusu.

starešina
Bruce R. McConkie
(1915-1985)

iz zbora dvanajstih
apostolov

BOŽJA MOČ

Vera je moč in moč je duhovništvo.

Bog je Bog, ker je utelešenje vse vere in vse moči in vsega duhovništva. Živi življenje, imenovano večno življenje.

In koliko mu postanemo podobni, je odvisno od tega, koliko njegove vere pridobimo, prejmemo njegove moči in izvajamo njegovo duhovništvo. In ko bomo postali kot Bog v polnem in resničnem pomenu, bomo tudi mi imeli večno življenje.

Vera in duhovništvo gresta z roko v roki. Vera je moč in moč je duhovništvo. Ko pridobimo vero, prejmemo duhovništvo. Potem preko duhovništva rastemo v veri, vse dokler potem, ko posedujemo vso moč, ne postanemo takšni, kot je Gospod.

Čas našega življenja na zemlji je od deljen kot čas preizkušnje in preverjanja. Zdaj, ko smo tu, je naš privilegij, da svojo vero izpopolnimo in da naša duhovniška moč raste. ...

Sveto duhovništvo je v času Henoha ljudi bolj izpopolnilo, kot v katerem koli drugem času. Moč, ki je bila tedaj znana kot Henohov red (gl. NaZ 76:57), je bila tista, s katero so bili on in njegovo ljudstvo preneseni.

In preneseni so bili, ker so imeli vero in so izvajali duhovniško moč.

Gospod je s Henohom sklenil večno zavezo, da bodo vsi, ki so dobili duhovništvo, po veri imeli moč za vladanje in nadziranje vsega na zemlji, kljubovanje vojskam narodov in da bodo pred Gospodom stali v slavi in povzdignjenju.

Melkizedek je bil človek ravno take vere in njegovo ljudstvo je ravnalo pravično in prejelo nebesa in si prizadevalo za Henohovo mesto (gl. Joseph Smith Translation, Genesis 14:34). ...

Kaj je potemtakem duhovniški nauk? In kako naj bi živeli kot Gospodovi služabniki?

Ta nauk je, da je Bog naš Oče, poveljano, izpopolnjeno in

povzdignjeno bitje, ki ima vso moč, vse polnomočje in vso oblast, ki ve vse in je neskončen v vseh lastnostih in ki živi v družinski enoti.

Naš večni Oče ima ta visoki položaj veličastnosti in popolnosti in moči zaradi svoje popolne vere in neomejenega duhovništva.

Duhovništvo je sámo ime moči Boga in če mu hočemo postati podobni, moramo prejeti in izvajati njegovo duhovništvo oziroma moč, tako kot jo izvaja on. ...

Po veri imamo moč vladati in nadzirati vse stvari, tako posvetne kot duhovne; delati čudeže in izpopolnjevati življenja; stati v Božji navzočnosti in biti kakršen je on, ker smo prejeli njegovo vero, njegovo popolnost in njegovo moč, oziroma drugače rečeno polnost njegovega duhovništva.

To je torej duhovniški nauk in nič večjega ni in ne more biti. To je moč, ki jo lahko pridobimo po veri in pravičnosti. ...

V duhovništvu je resnično moč – moč, ki si jo prizadevamo pridobiti, da bi jo uporabili, moč, za katero predano molimo, da bi bila za vedno nad nami in nad našim potomstvom. ■

Iz govora z naslovom The Doctrine of the Priesthood (Duhovniški nauk) z generalnega duhovniškega zasedanja, Ensign, maj 1982, 32–34; velike začetnice standardizirane.

**ELSPETH YOUNG,
IMAM ŠE DRUGE OVCE**

Vstali Gospod je prišel k drugim ovcam (gl. 3 Ne 15:21) v Ameriki in drugje. Nefijci so otipali »sledi žebljeve na njegovih rokah in na njegovih nogah; in to so storili, pristopajoč eden za drugim, dokler niso bili vsi pristopili in videli na lastne oči in otipali z lastnimi rokami in vedeli z gotovostjo in pričevali, da je bil ta, o katerem so preroki zapisali, da bo prišel« (3 Ne 11:15).

V tej številki tudi

ZA MLADE ODRASLE

Razumevanje patriarhalnega blagoslova

Patriarhalni blagoslov nam ne pove vsega, kar se bo zgodilo v našem življenju, vendar je naša osebna avtokarta, ki nas lahko pripelje do velike sreče, ki jo je nebeški Oče pripravil za vsakega od nas.

str.
44

ZA MLADE

str.
58

VIDELI SO **GA**

Bili so priče o vstalem Kristusu.
Kako smo danes lahko njegove priče?

ZA OTROKE

Jezus nam je dal zakrament

Zakrament vzamemo vsak teden. Toda ali vaši otroci to vedo?

str.
76

